

ЮГОЗАПАДЕН УНИВЕРСИТЕТ - “НЕОФИТ РИЛСКИ”

ФАКУЛТЕТ ПО ПЕДАГОГИКА

Област на Висшето Образование:

1. Педагогически науки

Професионално направление: 1.2 Педагогика

Докторска програма:

Теория на Възпитанието и Дидактика

Ясмин Балум

**“Влиянието на симулационния уъркшоп в
образованието върху ефективната дейност на
учителя”**

Автореферат

на дисертация за присъждане на образователната
и научна степен „Доктор“

Научен ръководител:

Доц. д-р Веска Кирилова Гювийска

Благоевград, 2021

ЮГОЗАПАДЕН УНИВЕРСИТЕТ - “НЕОФИТ РИЛСКИ”

ФАКУЛТЕТ ПО ПЕДАГОГИКА

Област на Висшето Образование:

1. Педагогически науки

Професионално направление: 1.2 Педагогика

Докторска програма:

Теория на Възпитанието и Дидактика

Ясмин Балум

**“Влиянието на симулационния уъркшоп в
образованието върху ефективната дейност на
учителя”**

Автореферат

на дисертация за присъждане на образователната
и научна степен „Доктор“

Научен ръководител:

Доц. д-р Веска Кирилова Гювийска

Благоевград, 2021

Дисертационният труд „Влиянието на симулационния уъркшоп в образованието върху ефективната дейност на учителя” е обсъден и предложен за защита на съвет на катедра „Социална педагогика” към факултета по Педагогика при Югозападен университет „Неофит Рилски”, Благоевград.

Дисертационният труд е в обем от 175 страници включващи въведение, три глави, заключение, списък с литература и 3 приложения (12 страници). Основният текст съдържа 12 таблици и 6 фигури. Библиографията обхваща 231 източници на английски и иврит.

Авторът на дисертацията е ръководител на гимназия и колеж Дейвид Ялен в Йерусалим, Израел.

Публичната защита на дисертационният труд ще се състои на 23 Юни, 2021 г., от 13.00 часа, в залаI УК на ЮЗУ „Неофит Рилски“, бул. „Иван Михайлов“ № 66, Благоевград.

Съдържание:

I.	Общо описание на дисертацията	5
1.	Увод	
2.	Актуалност на изследването	6
3.	Обект и предмет на изследването	7
4.	Изследване на проблема	8
5.	Аргумент на автора	8
6.	Цел и задачи на дисертацията	9
7.	Методология на изследването	10
8.	Ограничения на проблемния обхват на дисертацията	11
II.	Размер и структура на дисертацията	12
III.	Резюме на дисертационния труд	13
1.	Глава първа “Преглед на литературата”	13
2.	Втора глава “Методология”	32
3.	Трета глава “Статистически резултати и качествен анализ”;	43
	Дискусия	74
	Заклучения и препоръки	79
IV.	Приноси на дисертация	86
V.	Публикации свързани с дисертацията	87

I. Общо описание на дисертацията

Трудът се фокусира върху изследването на ефективността на една уникална образователна програма за учители, базирана на симулационното обучение, оценявайки възможностите за промяна и подобрене на професионалното поведение и резултатността на учителите. Тази програма е публикувана в сътрудничество с Министерството на образованието и акцентира върху практическото обучение на учители, добиване на опит в симулиране на крайни позиции в преподаването. Базира се на аудио и визуалната документация и получаване на обратна връзка от актьори, учители и обучители чрез изследването на филмов колектив.

1. Увод

Предизвикателствата пред днешните училища и учители в условията на глобализация се определят преди всичко от качеството на преподаване, както и от образованието на самите учители. Компетентността на учителя е фактор, който влияе върху усвояването на материал от учениците, а това се счита за фактор, превъзхождащ демографските и социални фактори.

Новите условия, в които Министерството на образованието работи в Израел и по света, изискват нови подходи за подобряване на образователните умения. От учителят се очаква да е придобил широк набор от знания и умения, необходими за изпълнението на образователната функция. Това кара учителите да планират и управляват различни групи ученици, както и да предприемат много инициативи, отразяващи се върху качеството и ефективността на образованието.

Преодоляването на структурните дефицити, присъщи на тяхното функциониране в семинари за образователни симулации при специални условия, е пряко зависимо от търсенето и прилагането на по-гъвкави и регулируеми инструменти за управление, за да се подобри качеството на образованието в класната стая и справянето с конфликтите в училището като образователна организация.

Фокусът на дисертацията пада върху проучване на актуалните проблеми на развитие на симулационните уъркшопове и тяхното въздействие върху учителите като нов инструмент за управление на образователната система в училища и колежи за обучение на нови учители. Това е пряко свързано с необходимостта да се осигури едно ново качество на преподаване и способността за справяне с конфликти, в отговор на нарастващите изисквания на образователната система.

2. Актуалност на изследването

Актуалността на темата за дисертацията се определя от необходимостта от радикално подобряване на преподаването, поради множеството препоръки за усъвършенстване на образованието. Това е особено важно от за засилване на рационалността за проучване на ефективността на уникалната образователна програма за учители, разчитаща на симулационно обучение. Възможността за оценка на способността и подобряване на професионалното въвеждане и самоуправление, ефективност, развитие на образователната среда, способност за справяне с различни задачи, изискване на интензивна информация, за да може тази среда да се отличи с динамично, сложно и интерактивно планиране на сценарии. Също така е необходимо е и подобряване на планирането на графика по начин, който би насърчил използването на интензивни и разнообразни дейности, за да могат по-ефективно да се приложат комуникативните умения. Формулира се образователна концепция, основана на интердисциплинарен подход, който се фокусира върху обсъждането на въпроси свързани с темата. Подобряване на уменията на преподаватели и ученици за справяне с конфликти, като целта е усъвършенстване на работния процес, разширяване на съответните знания и правилното разрешаване на проблемите. Всичко това се прави с цел да се развият уменията, работата в екип на учители в средното образование и способността за създаване на образователна общност, която включва експерти, научни ръководители, директори, учители, ученици и родители, фокусирана върху уменията за общуване и

самата самоефективност на учителите. Забелязва се и липса на сериозни изследвания и приложни работи за научно обосновано разкриване на симулацията, за обогатяване на инструментите, необходими за управление на конфликти и за улесняване на по-нататъшно развитие и усъвършенстване на преподаването.

3. Обект и предмет на изследването

Основната цел на симулационните центрове е да се развие образователната среда за по-лесното справяне с различни задачи, които изискват интензивна информация и тази среда да се отличи като динамично, сложно и интерактивно планиране на сценарии, които научният ръководител приема под наблюдението на груповия отговорник. Важно е правилното планиране на графици по начин, който насърчава присъствието на интензивни и разнообразни дейности, с акцент върху развитието на високо ниво на комуникативни умения, а също така и формулирането на образователна концепция, основана на интердисциплинарен подход, фокусиран върху обсъждане на въпроси свързани с темата. Необходимостта от справянето с конфликти, способностите на учителите и учениците да работят заедно, разширяване на съответните знания и умелото решаване на проблеми са от изключително значение. Трябва да добавим колко важно е развитието на умения, които да улеснят работата в екип, създаването на образователна общност включваща експерти, научни ръководители, директори, учители, ученици и родители, като всичко това би довело до подобряване на комуникацията и самоефективността. И не на последно място стои необходимостта от установяване на непрекъснато сътрудничество между преподаватели в училищата и ръководните органи, професионално ориентиране и академична подкрепа.

Симулацията в образованието в колежа е програма, която се фокусира върху създаване на видеозапис по определен сценарий. Видеоклипът бива заснет пред професионален актьор и доброволец от групата участници, а след това обстойно се проучва. Програмата съществува от четири години в колежа и е финансирана от

Министерството на образованието и културата. Тя е изготвена в сътрудничество с Министерството и Института Mofet – институт специализиращ в образователни програми и изследвания.

Трябва да се изясни, че в рамките на симулационния семинар участниците участват в симулации на конфликтни ситуации като си сътрудничат с професионални актьори, обучени в ролеви игри за студенти, родители и професионалисти. Според сложността на конфликтните ситуации, проектирани и разработени и според нуждите на участниците, симулационните семинари се подготвят в студия с професионална технология, като самият видеоклип също се заснема там. След приключване на симулацията се прави запитване за наблюденията в процеса като се прави обратна връзка. Освен бележки за симулациите, взехме под внимание и представянето на участника, записахме и реакциите на членовете на групата, както и на самите представители за личния им опит и взаимодействието с треньора на групата.

4. Изследване на проблема

Изследваме уникалния принос и ефективността на програмата за взимане на адекватно решение относно нуждите на учителя, чрез констатациите, получени при анализа на интервютата с участниците в симулационните семинари, както и чрез въпросници разпределени между учителите, участниците и актьорите. Представени са значенията, получени от изследването по отношение на подобряването на процеса.

5. Аргумент на автора

Това проучване има за цел да отговори на следните въпроси:

1- Колко ефективен е методът на симулационния уръкшоп в образованието?

2- Как семинарът за симулация влияе върху самоефективността на учителите?

Напоследък преподаването с помощта на симулационно обучение се превръща в голяма необходимост, особено при наличието на предизвикателства, пред които е изправен образователният сектор и необходимостта от намиране на нови подходи за управлението в класната стая и развитието на методите на преподаване. Освен това, учителите се нуждаят от по-голям обхват от знания, умения, поведение и нагласи, за да насочват и мотивират учениците умело и да постигат измерими образователни цели, което може да бъде постигнато само чрез следване на симулационния метод, тъй като той се счита за съвременна образователна стратегия. Всичко това е част от развитието на обучението на учителите, което позволява технологията да се използва при преподаване в класната стая, позволявайки на професионалистите да практикуват, за да подобрят комуникативните умения, в безопасна образователна среда. Това изисква осигуряване на симулационни устройства за учители от двата пола, а обучението бива проведено в безопасна и подходяща образователна среда.

6. Цел и задачи на дисертацията

Проучването включва 1554 участници и е насочено към оценка на възприятията на участниците в симулационните семинари. Семинарът е проведен в периода между декември 2017 г. и юни 2019 г. в центъра за симулация в колеж David Yallen на Института за образование в Израел. Участниците в семинара работиха с професионално обучени за целта актьори, като пресъздаваха конфликтни ситуации, с цел оценка на ефективността от използването на симулации в образованието от учители. Взехме под внимание постигнатите резултати по отношение на оценката на участниците в програмата при разработване и изграждане на знания и умения на работещите в областта на образованието за подобряване на образователния процес.

7. Методология на изследването

В проучването беше използван смесен изследователски метод, който представлява комбинация от количествен и качествен подход, за да се оцени възприятието на участниците по отношение на видео симулацията и ефективността на семинара. Следователно, по-голямата част от въпросите, разгледани в това проучване, са относно демонстриране на степента на въздействие на симулационния семинар върху самоефективността на учителите. Използвана е програмата SPSS, за да се направи анализ на данните събрани от информацията във въпросниците.

Този основен въпрос повдигна и няколко подвъпроси, които се нуждаят от проучване и обстойно разглеждане от теоретическа и практическа страна:

1- Каква е ефективността на симулационния семинар в образованието?

2- Има ли връзка между използването на симулационен метод и повишаването на самоефективността на учителите?

Според някои автори смесеният изследователски метод е дефиниран като събиране и / или анализ на данни, едновременно или последователно, като се използват качествени и количествени методи (Creswell et al., 2003). Наскоро бяха предложени шест основни типа смесени изследователски масиви (Hanson et al., 2005), три последователни и три едновременни.

Що се отнася до нашето изследване, то се стреми да разгледа конкретния случай, в който учителите участват в симулационния метод, давайки им възможност да се справят със съществуващите конфликти на работното място. Целта е да се съсредоточим върху по-широк феномен, а в това изследване феноменът беше самоефективността на учителите.

Факт е, че образователният симулационен уръкшоп, проведен в специални центрове в Израел, не е достатъчно обследван. Досега, според използваната теория, симулационният метод е сложен процес и неговите сложности и точност трябва да се разберат и изследват от различни страни. За да се познае процесът на

симулационния метод, неговото използване, ефективност и ефикасност, беше необходимо да се избере методология за изследване, която да събира и анализира данни чрез използването на количествения и качествения методи. Данните бяха събрани чрез въпросници, разпределени между голям брой участници, в допълнение към метода за качествен подход, при който събирането на данни се извършва чрез подготовка на интервюта и представянето им на групата.

8. Ограничения на проблемния обхват на дисертацията

Трябва да се отбележи, че симулацията позволява да се оцени ефективността на съществуваща система при наличие на очакван набор от работни условия и в тази връзка да бъде възможно да се сравнят предложените алтернативни конструкции на системата или алтернативни оперативни политики за единствена система, като се използва симулационния метод, за да бъде установено кой отговаря на специфични изисквания. Най-доброто при използването на симулационния метод е възможността да се поддържа много подобър контрол при наличие на експериментални условия, отколкото би било възможно като цяло при експериментиране в същата ситуация. Това означава, че използването на симулационния метод позволява изучаване на конкретен случай в продължение на дълъг период от време.

Проучването показва, че използването на симулация е полезно и може да се използва за валидиране на предположенията, изисквани в аналитичния модел. Ако приемем, че е взето решение с помощта на симулация, то са установени следните препоръки за успешно завършване на проучването:

Конкретен набор от цели в началото на симулационния семинар ще доведат до успеха на целия екип, както и до добра комуникация с участниците през целия процес. За по-добро разбиране на симулационния сценарий и справяне със самата симулация са използвани хора със знания в областта на тази методология, като разумно се използват видеото, анализът на данни и информацията, взети от симулационните сценарии и семинари,

бележките на приятели и учителя, а това води до успеха на изследването.

II. Размер и структура на дисертацията

Дисертацията е структурирана във въведение, три глави, заключение в общо 175 страници. Основният текст съдържа 12 таблици и 6 фигури. Литературните източници са 231 - английски, иврит, чуждестранни и интернет източници. Има 3 приложения в общо 12 страници.

Съдържание

Резюме

Въведение

Първа глава. Прегледи на литературата

- 1.1 Научен устав на учителя
- 1.2 Насърчаване на етично поведение сред учителите
- 1.3 Ефективност на учителя
- 1.4 Същност и роля на симулационния семинар при подготовката на учителите
- 1.5 Процесът на симулационния уъркшоп
- 1.6 Симулации за обучение и професионални практики
- 1.7 Обучение с двойно обръщане в семинар за симулации

Втора глава. Методология

- 2.1 Изследване на смесени методи - видове и мотиви
- 2.2 Изследвана група и извадка
- 2.3 Метод за събиране на данни
- 2.4 Инструменти за изследване
 - 2.4.1 Инструмент за количествени изследвания: Въпросник
 - 2.4.2 Качествен инструмент за изследване: Интервюто
- 2.5 Отразяваща дискусия на изследователските инструменти, трудностите и качеството на данните

Трета глава. Статистически резултати и качествен анализ

3.1 Описателен анализ на количествените данни

Ефективността на симулацията

3.2 Описателен анализ на качествените данни

А-Възприятия за учене и преподаване

Б-Развитие на поведението в класната стая

В- Възприятия за използваната технология, видеоклипове и сценарий

Г- Самоефективност на учителите

Дискусия

Заклучения и препоръки

Принос на дисертацията

Публикации свързани с дисертацията

Препратки

Приложения

III. Резюме на дисертационния труд

4. Глава първа “Преглед на литературата”

Тази глава разглежда теоретичните и методологични аспекти на прилагането на симулационно обучение като обект на изследването. Направен е изчерпателен анализ на предишни проучвания, на които може да се разчита като важни референции. Като цяло всички изследвания, свързани с качеството на преподаване и обучение на учители, могат да се считат за важни референции за това проучване.

Компетенцията на учителите е факторът, който влияе на усвояването на знания от учениците и се разглежда като фактор, превъзхождащ други като демографските и социалните (Goldhaber, 2002; Hanushek, 2014). Въпреки че има няколко предишни проучвания, които показват качеството на преподаване (Levine, 2006), от учителя се очаква да е придобил широк спектър от знания и умения, необходими за изпълнението на неговата образователна функция. Това ги кара да планират и управляват класа, както и да

предприемат много инициативи, които ще рефлектират върху качеството и ефективността на образованието (Darling-Hammond et al., 2012). Тук трябва да се отбележи, че програмите за обучение на учители са под голям натиск поради измеримия образователен напредък на техните възпитаници (Allen et al., 2014; Knight et al., 2015; Levine 2006; Liston 2012). Много изследователи се стремят в своите проучвания да определят различни измерения за ефективна преподавателска практика, като се опитват да разберат как да помогнат на учителите да постигнат големи резултати сред учениците. В едно проучване са изведени четири категории, а това са: предоставяне на инструкции; оценка и обратна връзка на учениците; учебната среда, включително управление на класната стая; и лични качества, което включва грижа за положителни отношения, справедливост, ентусиазъм и насърчаване за поемане на отговорност (Stronge et al., 2011). Наличието на тези качества се вижда сред учители, изследвани как се справят в работата и постиженията на техните ученици.

Според автори на проучване (Kane et al., 2014) насочено от Фондацията за ефективно образование на Гейтс, във връзка с изучаването на някои поведения, като например да се измислят различни дейности, с които ученика да бъде зает, умелост за самостоятелно мислене, строгост и упоритост, подкрепя изразяваща се в грижа, комуникация, и поднасянето на интересни уроци, имат положителен ефект върху образованието. Освен това развитието на практиките в класната стая е постигнато въз основа на това, което е присъствало в практическото обучение и чрез прилагането на знания и умения от страна на учителите, а това се измерва чрез работа с ученици в класната стая и управление на средата в не, това е водещо за развитие в образователния сектор (Arnett & Freeburg, 2008; Darling-Hammond, 2006; Girod & Girod, 2008).

Въпреки това в практическото обучение се забелязват доста проблеми, като липсата на дисциплина, наличието на някои лоши практики в преподаването, липсата на възможности за работа с ученици със специални нужди и слабата интеграция с университетската учебна програма (Billingsley & Scheuermann, 2014; McPherson et al., 2011; Putnam & Borko, 2000; Wilson et al.,

2001). Това предизвиква много изследователски проучвания да се съсредоточат върху практики, които допринасят за повишаване на ефективността на преподаването (Ball & Forzani, 2009; Forzani, 2014; Grossman et al. 2009) и които се съсредоточават върху обучението на учителите, за да изследват тяхното поведение (DeMuth, 2012).

В едно от проучванията по проблематиката (Harrison et al. 2006) се предлага да се оцени поведението на кандидатите преди прием, като се фокусира върху поведения, които се отнасят до ефективността на образованието с обратната връзка в началото и в края на практическото обучение. Това би могло да подобри първоначалната оценка, прогресивната практика и воденето на важни бележки в обучението, което ще доведе до подобряване на преподавателските умения на учителите и подобряване на резултатите от обучението на учениците. Симулацията би могла да допринесе с големи възможности за тези практики и върху това трябва да се наблегне.

Необходимостта от Научен устав на учителя е подкрепена с аргументи относно професионалните и лични качества на учителя. Знанията, от които се нуждаят учителите, са разделени на няколко части, а именно: общо педагогически знания, педагогически познания за конкретното съдържание, учебни знания, знания за характеристиките на образователния контекст, знания за характеристиките на обучаемия и знания за целите на образованието. Това означава, че те трябва да придобият теоретични знания в областта на образованието и свързаните с това академични изисквания, което е съвместимо с практическите знания и води до овладяването на различни методи на преподаване и много гъвкавост при промяна на тези методи според различни обстоятелства.

От друга страна, учителят трябва да се отличава като лидер на класа, той трябва да бъде експерт в образованието и професионалист с широки познания за нещата и способен да използва знанията за подобряване на обучението.

Учителската професия е едновременно колкото важна, толкова и трудна, ето защо в много страни по света много хора се

отказват от нея и това води до недостиг на учители в много образователни системи.

Трудността на учителската професия идва от предизвикателствата, пред които са изправени учителите. От тях се изисква да владеят добре анализа, обясненията, насоките и избора на важно съдържание, но работата им често пъти бива спъвана от бюрократични системи. Освен това най-голямото предизвикателство е, че налага голяма отговорност на учителите, свързана с необходимостта да докажат своето достойнство и качества за постигане на добра образователна среда. Това налага необходимостта от системна подготовка на учителите.

Началото на кариерата на учителите се счита за един от най-трудните периоди. Започващи работа, младите специалисти са амбицирани и вярват, че са в състояние да направят много промени в образованието, но с течение на времето те се сблъскват с този така традиционен и труден за промяна свят, а това е което ги кара да почувстват, че не са готови за училище и много от тях започват да се колебаят относно избора, който са направили (Gavish, 2002 ; Starhovsky, Mevarech, & Herz-Lazarovitz, 2007).

Има много изследвания, които показват, че проблемите, с които учителите се сблъскват в началото, ги затрудняват да отделят теоретичната част от практическата в обучението си, в допълнение към усвояването на теории и липсата на достатъчен опит (Prizker, 2002). Starhovsky, Mevarech и Herz-Lazarovitz (2000), тогава те установяват, че изпитват затруднение при превръщането на теоретичните знания в практически. Необходимо е младият учител да бъде квалифициран в управлението на класове и да бъде способен да взема правилни решения, за да се избегне отказването от учителската професия поради липса на опит, липса на достатъчно обучение в класната стая или невъзможност да се адаптира по подходящ начин към различни сценарии в класната стая. Това изисква необходимостта от оценка на инструментите, които се използват в образованието, като симулации, които имат за цел да симулират реални сценарии и да помогнат за придобиване на знания, които се основават на създаването на цифрови данни, а това

работи успешно при създаването на много игри като Sims, SimCity и SimEarth.

Основната цел на симулационните среди е учителите да се научат как да управляват сложни среди и да знаят последиците от техните решения, а чрез практическо обучение се развиват практически знания и това оставя трайни резултати в класната стая. Това означава, че опитът и ученето допринасят за формирането на професионалното развитие на учителите, въпреки че не им позволяват да придобият важни умения като незабавна реакция в реално време в класната стая.

Възприятията, основани на сливането на образованието и технологиите чрез формулиране на специални видеоклипове, чрез които се извличат важни знания и информация, е много важен процес поради връзките, които осигурява между образователните възприятия на учителите и техните методи на преподаване в класната стая, и от това произлиза следната хипотеза:

Опитът в преподаването и симулационното обучение е от голямо значение за развитието на преподаването на учителите и за резултатите от обучението на учениците.

Това налага резултатите да зависят от определено изразяване на учителите и наблюдението на тяхното поведение в семинара.

От друга страна, има много проучвания, които показват, че образователните възприятия на учителите и личните убеждения са решаващите фактори в областта на образованието, което означава, че има голяма връзка между възприятията на учителите и тяхното поведение в класната стая (Albion & Ertmer, 2002; Ertmer, 2005; Lim & Khine, 2006; Park & Ertmer, 2008; Scrimshaw, 2004).

Въз основа на възгледите на учителите за преподаване и учене, учителската професия зависи от балансирането между това, което се предава по отношение на информация и знания и това за изграждането на личността на учителя и насърчаване на учениците да учат (Ertmer & Ottenbreit- Leftwich, 2010; Kember & Kwan, 2000; Webster & Murphy, 2008).

Що се отнася до резултати от обучението на учители, те трябва да се изразяват в това кандидатите за учители да бъдат ефективни, а курсовете да спомогнат за разбирането на теориите за

учене и успеха в образователния процес. Важно е да се дава шанс на учителите да израстват докато усвояват професията, като биват обучавани и им се позволява да прилагат наученото (Pretti-Frontczak et al., 2005).

Следователно програмите за обучение на учители се опитват непрекъснато и в продължение на много години да преодолеят голямата пропаст между теоретичната и практическата част, но проблемът с практиката остава в образованието. В повечето случаи академичните курсове са провеждани от преподаватели, които вече не работят в класната стая. Що се отнася до работата, тя се извършва под надзора на ръководители, които имат връзки в училищната общност (Allsopp et al., 2006; Brownell et al., 2005). Трудното за учителите е да съгласуват разбирането си за основните концепции в образованието със сложните ситуации, с които се сблъскват в класната стая (Clift & Brady, 2005), което означава, че изправянето на учителя пред такива ситуации може да ограничи ползите, които се очакват да пожъне в края (Hixon & So, 2009). Girod, M. & Girod, G.R. (2006, 2008). Това от друга страна определя наличието на тези сложности и изисква от учителите да избират върху какво да се съсредоточат, а този въпрос ги обърква поради трудностите при координирането на урока и търсенето на набор от умения, необходими за работата.

Характеристиките на Учителската практика и Практикума, тъй като учителската професия е водещата професия за предаване на информация на учениците и степента на разбиране от учениците, варира според този образователен метод. Следователно учителите трябва да придобият необходимите умения, които им дават възможност да управляват класната стая и да доставят необходимата информация и знания на учениците с лекота и удоволствие, а за това целта на практическото обучение е да даде на учителите възможността да развият своите умения и практически знания, което им позволява да бъдат предварително подготвени за изпълнение на задачите на образованието (Girod & Girod, 2008). Това показват много научни изследвания, при които обучението с цел придобиване на опит разглежда най-важния аспект на програма за обучение на учители (Arnett & Freeburg, 2008; Phillion, Miller &

Lehman, 2005). Тъй като обучението ще се провежда за различни предизвикателства, с които учителите могат да се сблъскат в бъдеще, и това ще им позволи да разберат всички възможности, пред които ще се изправят, а това ще ги направи работоспособни и много по-добри в сравнение с липсата на практически възможности за обучение в различните класни стаи (Dayal & Sharma, 2020). Това означава, че е необходимо да се разгледат онези методи, които ще позволят на учителите да увеличат периода на практическо обучение, за подобряване на количеството и качеството на образователния опит, преди да започнат работа с ученици (McPherson, Tyler-Wood, Mcenturff, & Peak, 2011; Wilson, Floden, & Ferrini-Mundy, 2001; Young, 1998).

Въпреки факта, че практическото обучение е от голямо значение в професионалния живот на учителите, тази част е пълна с трудности, особено ако в нея липсва подходяща тематика в случай на присъствие в някои селски райони или работа с група хора със специални нужди. В тези случаи, учителите не успяват да управляват своето време и опит, което затруднява и преподаването (Billingsley & Scheuermann, 2014; Howey, 1996).

Възприятията на учителите се изразяват чрез система от скрити или несъзнателни предположения по отношение на образованието, планирането на учебната програма и различните образователни среди (Kozma, 2003). Като се има предвид, че концепциите за нещата идват от това, което хората казват или какво възнамеряват да направят (Judson, 2006), учителите са чудесен инструмент за насърчаване или забавяне на промяната (Ertmer, 2005; Prawat, 1992).

Много предишни проучвания потвърждават, че възприятията на учителите оказват голямо влияние върху тяхното поведение в класната стая (Clark & Peterson, 1986; Ertmer, 2005). Някои проучвания потвърдиха, че възприятията на учителите оказват значително влияние върху тяхното професионално обучение и придобиването на опит в класната стая, заедно с усвояването на нови методи на преподаване (Ertmer, 2005). Това потвърждава, че е възможно да се контролират тези възприятия, тъй като те имат

голямо влияние върху промяната или предотвратяването на различно поведение (Clarke-Midura & Dede, 2010).

Съществуват обаче много изследвания, публикувани в Израел и западните страни, които показват, че има голяма разлика между знанията, които учителите получават в обучението и знанията, от които се нуждаят по време на работа (Nasser-Abu-Alija, Reichenberg, & Fresco, 2006; Reichenberg, Luzovsky, & Zeiger, 2000). Освен това, по време на подготовката на урока, има много ситуации, които се случват и не могат да се предвидят и тези събития имат външни поведенчески и емоционални прояви, които влияят върху ежедневните резултати на учителя, особено ако той е в период на обучение. Това означава, че тази трудност представлява външен израз на позицията на учителя-стажант в очите му и в очите на другите около него, включително учениците.

Показано е, че учителите са образци за подражание в обществото и като такива те трябва да имат социално приемливо поведение, особено пред учениците и техните семейства (Campbell, 2003), затова те трябва да могат да вземат правилните си решения в точното време (O'Neill & Bourke, 2010). Поради това много учени са работили по определяне на етичен кодекс, в който се определя желаното поведение, в допълнение към оценка на практиката по отношение на общите стандарти и вземането на решения, насочени към насърчаване на професионалния растеж (Barrett Casey, Visser, И Кати, 2012).

Според Wiggins (2006) етиката изразява основни убеждения, но не предоставя никакво практическо решение и те са свързани с това как да се държим (Sun, 2011). Това може да бъде представено допълнително в отношенията между учителя, учениците и администрация (Noddings, 2002). Що се отнася до моралната дилема в преподаването, тя изразява проблем, който често възниква в резултат на конфликт при задължения и изисква вземането на сериозни решения (Campbell, 2000). Това увеличава тежестта на тази дилема в присъствието на социални, културни и контекстуални влияния, което означава, че няма правилни или грешни решения при справяне с моралните дилеми, особено ако тези влияния могат

да променят ситуацията в резултат на ограничения на различни решения (Kelchtermans, 2005).

Учителите са в състояние постоянно да правят преценки, независимо дали в класната стая или извън нея, а това зависи от социалния и културния контекст. Учителят може да инициира различни поведения по различно време, поради наличието на съществени причини (Kelchtermans, 2005; O'Neill & Bourke, 2010). Етичният процес на вземане на решения е дефиниран като „решение, при което всички заинтересовани страни са получили присъща стойност от взимания решение“ (Christensen & Kohls, 2008, стр. 332). Което означава, че вземането на решения трябва да се взема съгласно колективен процес, освен това ангажираността с моралните дилеми прави ангажимента към морала по-силен (Short & Rinehart, 1993; Sumsion, 2000).

Терминологията за самоефективността на учителя е изяснена, тъй като има много доказателства, събрани през последните три десетилетия, които се опитват да разкрият връзката между вярванията на учителите относно способността им да влияят върху мотивацията на учениците към ученето, в допълнение към познаването на техните постижения в образователните процеси и важни резултати в училището. Усещането на учителите за собствените им компетенции и образователни постижения е свързано с поведението им в класната стая и резултатите на учениците, особено с вярванията на учениците към самоефективност, мотивация и постижения (Anderson, Greene, & Loewen, 1988; Ashton & Webb, 1986; Midgley, Feldlaufer, & Eccles, 1989; Ross, 1992). Има много емпирични доказателства в подкрепа на теорията на Бандура (1977), която се съсредоточава около убежденията за ефективност на учителите, свързани с големите усилия, които те полагат в преподаването, целите, които си поставят, и тяхната упоритост, когато нещата не вървят гладко и гъвкаво, особено в условията на последици (Tschannen-Moran, Woolfolk Hoy & Hoy, 1998).

Въпреки че източниците на убеждения за самоефективност на учителите не са били достатъчно известни, социалната когнитивна теория предоставя някои общи насоки относно възможните източници на усещане за ефективност на учителите (Labone, 2004). В този контекст Бандура (1986, 1997) предлага четири източника: постижения в изпълнението, преживяване или наблюдение във викария, Вербално убеждаване и физиологично състояние на индивида, като постижения в изпълнението се предполагат като най-мощния източник. Но това проучване се фокусира с работата си върху два източника на самоефективност на учителите: вербално убеждаване под формата на междуличностна подкрепа от администрация, колеги, родители и общността и опит за овладяване, дефинирани като чувство на удовлетвореност от миналите успехи на преподаването. Особено след като младите учители имат по-малко опит от другите учители и в това отношение други източници на ефективност играят голяма роля за формирането на техните убеждения за самоефективност.

Бяха оценени съществуващите модели на дискусията относно убежденията на учителите за самоефективност: постижения в изпълнението, вербално убеждаване, преживявания и физиологично състояние на индивида. Най-мощните от тях са постижения в изпълнението - които идват при учителите от действителните им преподавателски постижения с ученици (Bandura, 1997). Убежденията за ефективност обаче се издигат, ако учителят смята, че неговото преподавателско представяне е успешно и това е, което работи, за да направи бъдещи постижения в изпълнението. Убежденията за ефективност се намаляват, ако учителят смята, че представянето му е неуспешно и това води до неуспех на бъдещите изпълнения. По същия начин вербалното убеждаване е свързано със словесни взаимодействия, които учителят получава за представянето си и очакванията за успех от други важни за образователната област, като администрация, колеги, родители и членове на общността като цяло.

Важно е да се знае, че самоефективността е мотивационна конструкция, която зависи от самовъзприемането на

компетентността, а не от действителното ниво на компетентност. Нивото на компетентността на самовъзприемащия учител може да бъде по-високо или по-ниско от външното оценяване на преподавателското умение. В това отношение Бандура (1997) предполага, че е важно учителите да надценяват действителните си преподавателски умения, особено че мотивацията им да полагат усилия и постоянство в условията на пречки ще им помогне да се възползват значително от уменията и способностите, които притежават.

Представената от Бандура (1977) концепцията за убежденията за самоефективност като оценка на способностите на индивида да достигне ниво на изпълнение, необходимо в конкретна област, означава, че вярата във възможностите на индивида е силна мотивация, която го кара да се стреми да работи и да полага усилия в определена област, както и да се адаптира при появата на последици.

Понякога преценките за личните възможности са такива каквито учителят сам за себе си прави, според оценка на силите си и вътрешни дефицити, например, един млад учител в средното училище може да прецени, че чувството му за хумор ще бъде предимство при работа с ученици от тази възрастова група. В същото време се оценява неговата склонност към дезорганизация и това ще бъде основна пречка пред образованието. Това означава, че учителите, които преценяват себе си, са в състояние да организират сложните знания и умения, необходими за проектиране на обучение, въз основа на нуждите на отделните ученици, като вземат предвид предизвикателствата в конкретен образователен контекст. Необходими са повече усилия, постоянство и гъвкавост - тъй като по-силните резултати укрепват убежденията за самоефективност.

Колективната ефективност на учителите като модел е дефиниран като вяра в способността на групата да постигне желани цели поради взаимната причинно-следствена връзка с контекстуални фактори и убеждения за самоефикасност. Историята на академичния неуспех може да доведе до намаляване на колективната ефективност сред учителите, и това намалява усилията и постоянството и създава усещане за поражение.

Разочарованието от неуспеха, ниските убеждения за самоефективност могат да допринесат за по-ниска ефективност на учениците и по-ниски академични постижения, а това намалява самоефективността на учителите (Bandura, 1997).

След изследване на ефикасността и убежденията на всички начинаещи учители и опитни учители през първата година от практикуването в градска зона, учителите забелязаха намаляване на чувството за ефективност точно през тази първа година (Chester & Beaudin, 1996). Това потвърждава, че наличието на определени училищни практики е допринесло за повишаване на ефективността сред новоназначените учители и колкото по-голяма е възможността за сътрудничество със старши учители, толкова повече са направените наблюдения за произтичащото чувство за ефективност.

Терминологията на училищния климат и структура е изяснена като един от важните елементи в учителската среда и свързването им с тяхната самоефективност е училищният климат, тъй като има забележителни положителни ефекти (Moore & Esselman, 1992) и е свързано с постигане на значителни образователни резултати в училищата (Hoy & Woolfolk, 1993). Освен това чувството за общност в училището се счита за най-големия показател за нивото на компетентност на учителите и това е свързано чрез оценка на данните от средното училище (Lee, Dedrick, & Smith, 1991). Това потвърждава, че положителните коментари относно представянето на учителя и сътрудничеството с други учители са свързани с чувството за компетентност, както и с участието на родителите в училището и работата за подобряване на поведението на учениците (Розенхолц, 1989).

Авторски интерпретации относно същността и ролята на симулационния уръкшоп в подготовката на учителите. Kaufman & Ireland (2016) описват симулацията като голямо предизвикателство в учителската професия, методът на симулация зависи главно от теоретичния аспект, който се основава на ясното разбиране на специалното поведение в учителската професия и механизмите, които предоставя за оценка на представянето в упражняване на професията. Методът на симулация зависи главно от факта, че

хората мислят по 3 начина - физически, концептуален и емоционален режим на преживявания (Rudolph et al, 2007).

Това потвърждава, че е необходимо да се засилят способностите на учителите преди започване на работа което несъмнено ще подобри справянето им с трудни ситуации и ще намали отказването им от учителството. Необходимо е да се създаде курс за обучение, за да се формулират работни концепции и да се развият лични умения, за да се осигури добро поведение в различни ситуации.

Симулацията е ефективен инструмент за себепознание и разбиране на другите. Следователно, на този образователен метод се разчита за развиване на уменията на учителите, като уменията за включване, слушане и съпричастност. Основната цел на използването на симулационния метод е да се представят практическите проблеми, пред които са изправени учителите и училищните ръководители, особено след като чрез този метод учителят ще взаимодейства с индивидуален стандарт в името на когнитивното развитие и установените когнитивни рамки (Brown et al ., 1989; Kohlberg 1969; Korthagen and Kessels 1999; Lave and Wenger 1991; Mead 1934; Piaget 1959; Putnam & Borko 2000; Vygotsky 1978; Wenger 1998).

В този контекст симулационната техника позволява да се диагностицират и подобряват интерпретациите на участниците, като ясно се представят идеи с примери от предишен опит на учениците. Поради това се препоръчва да се даде възможност на учителите да използват симулационния метод, тъй като това ще им помогне да учат с цел формиране, както и за обучение и оценка на резултатите от обучението. Което означава, че симулационният метод в обучението е метод на преподаване, който позволява действително преживяване чрез оригинални сценарии, подходящи за ученици, а този образователен метод съществува в много различни области като медицина, администрация, финансови науки, банково дело и застраховане. Често методът на симулация е адаптиран към образователната среда, в която присъстват учениците, но всъщност се прави в специални помещения, в които присъства технология за запис и фотография, а наличието на тези

усъвършенствани технологии има способността да изследва групата разчитайки на симулационни модели за обучение.

Процесът на симулационен семинар се провежда за малки обучителни и образователни групи в студио за симулация с усъвършенствана технология, което позволява заснемането на симулациите и гледането на кадрите непосредствено след това. В началото на семинара се представя кратко резюме на процеса, след което сценарият се показва на участниците и се избира доброволец, който да участва в процеса и участници, които ще играят другите роли посочени в сценария.

Докато се извършва симулацията, изследването е в процес, тъй като ще използва всичко видно по време на операцията, за да анализира тези сцени и да се съсредоточи върху важните неща, установени по време на симулацията. След това се извършва процесът на оценка и необходимите предложения за подобряване или промяна на подхода за получаване на крайните резултати. Това означава, че този процес се извършва в зависимост от реакциите от различни източници, които играят ролята на наблюдатели на процеса, и тези наблюдатели са или самият експериментатор, или членовете на групата, които са докладвали за личния си опит в играта. Този процес има научен ръководител, който помага да се съсредоточи вниманието върху важните моменти и да се извлече всичко от тях. Тогава ще се направи друга симулация, но използвайки същия образователен сценарий с двойно обръщане със специално проучване, проведено за изследване на промените, открити в предишния процес. В края на симулационната сесия се провеждат сесии за обратна връзка и общо резюме на семинара, така че всеки излиза със своя гледна точка.

Методът на симулация осигурява специфичен механизъм за справяне с конфликтни ситуации по контролиран начин и позволява изследване на специфичен набор от методи за конфронтация и формулиране на нови методи. За да могат да подсилят и поддържат успешно поведение, добре обучени учители, при условия на „защитена реалност“ деактивират „причинителите на блокажи на учители“ (McHardy & Allan, 2000). Това ще стане само чрез съществуването на обща практика, при която се описва един

проблем и се инициира дебат около него, а има други, които обръщат малко внимание на проблема, тъй като не могат да го видят (Dotger et al., 2015) .

Класификация на значението на симулационния процес беше показана в редица фактори, от които зависи възприемането на симулационния метод, като точност, лекота на използване и връзката между целите на преподаването и учебните процеси. Методът на симулация се превърна в образователен инструмент в различни дисциплини. Освен това, той определя 3 основни компонента в преподаването, които ще повлияят на изучаването на ново поведение, а те са: „усещане за реално присъствие“, така че потребителите в някакъв смисъл „да преустановят недоверието“, да се ангажират със симулираната среда като реална и изпитват лична отговорност за подобряване на практиката си (Dede, 2009).

Важно е да отбележим, че симулационният метод има много образователни предимства като възможността да се повтарят сценариите според целите, да се прилагат за дълъг период от време в зависимост от нуждите, така по този начин се избягва повтарянето на същите грешки, особено когато трябва да се разиграят редки и рискови ситуации, а резултатите се измерват чрез използване на сертифицирани системи за запис. За да се развият уменията на учителите, резултатите от симулацията се измерват с извличане на информация и идеи (Crookall, 2010). По този начин се работи върху практикуването на повтарящо се представяне и така се подобрява изпълнението на образователни умения като планиране на уроци (Ferry et al. 2005; Girod & Girod, 2008), управление на класната стая и обучение на ученици със специални нужди (напр. Вж. 2014; Girod & Girod, 2008).

Това потвърждава, че симулацията се е превърнала в голяма част от преодоляването на преподавателските бариери и следователно има много центрове, работещи върху използването на симулация в Израел и по света (McHardy & Allan, 2000). В програмата бяха обучени професионални представители на ученици, родители и директори на училища, което им даде възможност да се въплътят в различни роли, следователно по-добро разбиране на конфликтите, които ще възникнат в бъдеще.

При симулационния метод обучението може да се осъществи чрез контролирано справяне със ситуации на конфликт, за да се изследва набор от методи за адаптация. За да се поддържа едно определено поведение на учителите, те практикуват в условия на „защитена реалност“, в „неутрализиране на преподавателските бариери“ (McHardy & Allan, 2000). Използването на симулационния метод е насочено към подобряване на практическото обучение чрез предоставяне на нови възможности за учителите преди да упражнят професията си. Това е прост, точен и динамичен модел, който се прилага като основна система в образованието (Sauvé, Renaud, Kaufman, & Marquis, 2007). Duke (1980) смята, че този метод е „съзнателно усилие да се възпроизведат централните характеристики на системата, за да се разбере, експериментира и / или да се предскаже поведението на тази система“ (цитирано в Duke & Geurts, 2004, раздел 1.5.2). Този процес включва това, което се намира в образованието чрез игра и изследване (Huizinga, 1938, 1955), а голяма част от данните се основават на използването на компютър (Ramsey, 2000).

Симулацията, базирана на учене, помага за по-добрия трансфер на знания и умения (Swanson & Holton, 1999), което означава, че методът на симулация предоставя възможности за практикуване на образователни умения в реалистична учебна среда, в която няма рискове при разработване на реални образователни ситуации (Anderson & Lawton, 2009). Освен това, методът предоставя възможности за учене чрез практика и изследване в реално време (Keskitalo, 2011), подобно на едно друго понятие - „активна епистемология“, при което учениците се възприемат като активни индивиди в учебния процес (Lonka, Joram, & Bryson, 1996). Този процес увеличава развитието на мисловните умения и увеличава способността за мислене, така че придобитите знания и наука се запазват (Bruce & Gerber, 1995; Clark, 2007).

Симулационната учебна среда ще бъде по-малко ефективна, ако участниците видят, че средата е плашеща или стресираща и в

този случай идеята за анализ на представянето на индивида и въздействие върху него от критична гледна точка ще бъде трудна, тъй като той ще бъде изпълнен със страх от оценката на менторите (Savoldelli, Naik и Hamstra, 2005). Ситуациите в реалния свят обаче могат да се различават от лабораторните условия по отношение на интензивността на личното участие в процеса на вземане на решения, детерминанти и резултати (Keskitalo, 2011). Следователно изследователите са работили върху намирането на проучвания, които им позволяват да получат мерки за образователни резултати, за да следват симулационния метод и от тези резултати може да се извлича информация и да се оценява представянето на обучаемия (lin et al., 2018).

Когато се разглеждат предимствата и недостатъците на използването на симулационния метод, трябва да се отбележи, че съществува и вероятността учителят да се откаже от професията преди да е започнал работа, тъй като тези симулации биха били представяне на една истинска работна среда. Въпреки това, тези симулационни курсове целят точно обратното, да подготвят учителя за евентуалните рискове и трудности, които ще изпита в реално време с учениците.

Основното за симулационния метод е да се симулират характеристиките на поведението на „участниците в системата“ за цели като обучение за вземане на решения, инструкции, учене и обяснение, оценка, способност за справяне с различни възможни ситуации и сценарии, постигане на прогнози за възможно поведение и последици, подобряване и обучение на бъдещите потребители в симулираната система. Целта на компютърната симулация в обучението е да позволи на потребителите да внедрят възприятия и теории, научени по време на курсовете и да ги превърнат в сценарии от една реална среда.

Предимството на симулацията се отразява в обучението чрез неговата реалност и условия и това дава възможност за разработване, внедряване и обучение въз основа на фиксиран модел и персонализиран опит, чрез представяне на набор от сценарии, целящи да дадат на потребителите идея за това което би могло да се случи, да представят оптимално поведение и да се адаптират към

рутинните ситуации. Що се отнася до компютърната симулация, тя позволява на потребителите да реализират научените теории, а те да бъдат превърнати в сценарии за обучение в различни области и специализации. Което означава, че симулационният метод симулира въображаеми и интерактивни характеристики, добавяйки жизненост към базирани на обучение сценарии, позволявайки приятно учене, мислене и интерпретация на високи нива (McHardy & Allan, 2000). Това потвърждава, че използването на симулационен метод в областта на образованието е замислено отдавна (Cruickshank & Telfer, 1980), като са използвани различни образователни иновации - карти, молив и ролеви игри, тъй като те осигуряват образователно преживяване, трудно да се постигне в реалния свят (Cruickshank, 1977).

Учителската професия (Klaas Van Veen & Lasky, 2005) се изразява в емоционални аспекти, техните образователни приложения и поведението им в реално време. Изисква се набор от подходящи практически умения и компетентност за насочване и управление на уроците. Има обаче много събития, които се случват по време на учебния период, произтичащи от несигурност и учителят трябва да ги разреши. Съществува и термин „дисциплинарна стачка“, който изразява периодичните и непрекъснати трудности във външното поведение и вътрешните емоции, засягащи ежедневните резултати на учителя, а това изразява позицията на учителя в заобикалящата го среда, състояща се от ученици и възприемането на тази позиция представлява основната задача в работата на учителя.

Ученето с „двойно обръщане“ представлява образователна концепция и процес, който представлява обучение на хората да мислят повече за своите предположения и убеждения. Този цикъл е създаден от Крис Аргирис, който се смята за водещ организационен треньор, в средата на 80-те години. Той обаче е разработен през следващото десетилетие и се превръща в ефективен инструмент и по този начин образованието се различава от едноцикловото образование чрез промяна на методите, като се работи за

подобряване на ефективността за постигане на специфичните образователни цели.

Обучение с „едно обръщане“ се счита за по-лесен и често срещан метод и включва обратната връзка, за да се правят непрекъснати корекции и адаптации и да се поддържа високо ниво на ефективност. Например, ако определена процедура води до различни неочаквани резултати, то тогава ще се получи автоматично обратна връзка поради съществуването на този цикъл. Тоест, има приложение на различен подход, който увеличава ефективността на обучението чрез опит, в допълнение към съществуването на икономии на разходи, приходи и рентабилност.

Струва си да отбележим, че ученето с двоен цикъл ще се извършва не само чрез опити, но и чрез мислене за „управление на променливите“. От организационна гледна точка е необходимо да се мисли за целите, ценностите, плановете и правилата на организацията. От друга страна, стандартите в двуцикличното обучение са в преходен етап и следователно не могат да се използват като критерии за изучаване на нови стратегии за лидерство. „Добрият диалог не е въпрос на безпроблемна работа или елиминиране на грешка, което потвърждава, че неговата сила е присъща за начините, по които грешката се тълкува и коригира и постоянно се сблъскваме и разрешаваме конфликт (Argyris & Schon, стр. 146).

Това обяснява голямата промяна в програмите за обучение на учители в университетите, така че стойността на развитието на уменията и прилагането им се признава преди навлизане в тази област (Национален съвет за акредитация на учителското образование, 2010; Съвет за акредитация на подготовка на учители, 2013). Тези програми включват образователни курсове и много полеви компоненти (Allsopp, DeMarie, Alvarez-McHatton и Doone, 2006). Въпреки това, съществуват и последици свързани с отговорността на старшите преподавателите, които не са склонни да предадат своите класни стаи на учители, които са обучени чрез

симулация. Освен това строгостта и качеството на тези базирани полеви възможности за обучение се различават значително в зависимост от редица трудно контролируеми фактори, като опит на наставника, дълбочина и ширина на вградените в работата възможности за обучение и решимостта на наставника и университета да се съобразят с консерватизма на полевия опит (Darling-Hammond, Meyerson LaPointe и Orr, 2010). Коеето означава, че уменията трябва да се развиват и усъвършенстват чрез набор от методи - иновативни технологии като потапящи симулации. Въпреки че има много платформи за тази симулация, на много от тях липсва присъствието специалист, което пък означава, че имат тесен набор от отговори, генерирани само от компютър.

Ученето чрез този метод позволява достъп до места, които в реалността не съществуват, средата от друга страна е безрискова и предоставя всеобхватни образователни възможности за участниците с голяма степен на контрол, качество и строгост (Miller, Rambeck, & Snyder, 2014).

5. *Втора глава “Методология”*

Проучва метода на изследването и оценява алтернативните варианти за решаване на въпросите на тази дисертация. Тази глава разглежда начина на провеждане на изследването, както и посочване на методологията на изследването и основните му въпроси. Има описание на областта на изследванията и учителите участвали в това проучване, както и на процеса на изследване и на основния изследователски инструмент, използван при събирането на информацията. В крайна сметка е описан методът, който е бил използван при анализирането на резултатите, заедно с моето описание като изследовател, а също и описание на редица етични дилеми, които са открити в хода на това проучване.

Следните въпроси са разгледани:

- 1- Колко ефективен е методът на симулационния уръкшоп в образованието?

2- Как семинарът за симулация влияе върху самоефективността на учителите?

Разгледана е възможността за ефективно управление на методи за изследване; така че в това изследване е използван смесен метод, който е комбинация от количествено и качествено изследване. В труда, избраната група и процесът, по който е изграден въпросникът, както и инструментите за изследване, които са използвани и как е проектирано изследването и процесът на изследване са описани, заедно с профила на симулационния център, който също е описан.

Независимо от факта, че образователният симулационен уръкшоп, проведен в специализирани за целта центрове в Израел, не е прегледана в достатъчна степен. Досега, според използваната изследователска теория, симулационният метод е сложен процес и неговите сложност и точност трябва да се разбират и изследват от различни страни. Що се отнася до това проучване, то се стреми да разгледа конкретен случай, в който учителите участват в симулационния метод, и да им даде възможност да се справят със съществуващите конфликти на работното място. Целта е да се съсредоточим върху по-широк феномен, а именно самоефективността на учителите.

За да се познае процесът на симулационния метод, неговото използване, ефективност и ефикасност, беше необходимо да се избере методология за изследване, която да събира и анализира данни чрез използването на два метода за изследване, единият е количествен, а другият е качествен. Данните бяха събрани чрез въпросници разпределени между голям брой участници, в допълнение към метода за качествен подход, при който събирането на данни се извършва чрез подготовка на интервюта и представянето им на групата участници.

Заслужава да се отбележи, че методът на смесено търсене е реализиран в следния ред: В началото е представен дизайнът за смесено търсене. След това е представен метод за вземане на проби от участниците в изследването, взети са и техните данни. В крайна сметка са представени процедурите за събиране на данни и

използваните инструменти за изследване, като въпросници, интервюта, тестове за валидност и надеждност, в допълнение към метода за анализ на данни. Освен това позицията на изследователя е описана в специален раздел на метода за качествено изследване.

В това проучване резултатите от двата метода бяха обсъдени чрез поетапния метод, като по този начин са обсъдени резултатите, събрани и анализирани чрез използването на качествен метод. Събраните и анализирани резултати се обсъждат чрез използването на количествения метод, така че последната глава се занимава с обобщение на цялото изследване с обща дискусия на резултатите, с акцент върху това как набор от методи допринасят за разбирането на ефективността на ефективни симулационни семинари.

Представени са подробности за интегрирания метод на изследване, взети са проби от участниците в процесите на събиране на данни. Инструментът за количествено изследване е проектиран в допълнение към метода за анализ на данните - въпросник и метод за проектиране на инструмент за качествено изследване, интервю.

Предложена е класификация на обосновката на възможните цели за използване на смесени методи за изследване; Настоящото проучване изследва нагласите и възприятията на учителите от двата пола, в допълнение към младшите учители, по отношение на ефективността на симулационният уъркшоп в образованието, с акцент върху разликите в тяхното чувство за компетентност, професионално развитие с фокус върху професионалните социални аспекти. Поради това бяха използвани въпросници с цел събиране на данни по количествения метод за извадка от участниците в симулационния семинар в колежа Дейвид Йелин в Йерусалим, където се проведе това изследване.

Във въпросника имаше параграфи, обясняващи позициите на учителите на арабски език и надеждността на разгледаните въпроси, след което въпросникът беше преформулиран. Което означава, че въпросникът е направен въз основа на съществуващите изследвания в литературата, както и нагласите на изследваните учители, които са:

1-Чувството на учителите за самоефективност, след участието им в симулационния семинар, което е скала, предназначена да измерва промените в смисъла на учителите към тяхната самоефективност.

2- Изследване на иновациите, така че в това проучване всъщност да се изследват уменията, придобити в симулацията.

3- Визуализиране на ефективността на симулацията в образованието.

4- Възприемане на културата, което се счита за мярка, предназначена да изследва степента на осъзнаване на културата на участниците, както и да изследва степента на въздействие върху въвеждането и напредъка на нови идеи и модернизацията.

При резултатите от основното проучване се предоставя прогноза относно отношението на участниците към симулационния уръкшоп и усещането за самоефективност на учителите, чрез използването на многовариантни регресионни анализи. В някои от резултатите беше представена прогноза за нагласите на участниците по отношение на симулационния семинар и как това влияе върху самоефективността на учителите чрез извършване на многовариантни регресионни анализи. Във втората част са представени разликите, които съществуват между групите на основните фонові променливи по отношение на изследователските показатели.

В последната се обобщават и обсъждат количествените резултати. Що се отнася до частта за качествена оценка на изследването, поведението на учителя се разчита по време на експериментите в симулационния уръкшоп, така че тези преживявания се документират с помощта на видео филми и аудиозаписи, които са достъпни под формата на данни (Shkedi, 2003).

За да се съберат необходимите данни за това проучване, се използва потапящ симулационен контролен списък за планиране на съвместното образование. Заслужава да се отбележи, че в процеса на симулация са участвали около 1567 участници, включително 814

арабски участници и 753 еврейски участници (таблица 1), но около 9,7% или 152 участници са участвали в експеримента. Бяха им раздадени въпросници за обратна връзка в края на всяка симулация. Има интервюта, проведени с редица участници в края на семинара и заснетите симулации се анализират.

Таблица 1: Брой участници в количествената извадка

Участници - евреи / араби					
		Честота	Процент	Валиден процент	Кумулативен процент
Валиден	Арабски участници	814	51.9	51.9	51.9
	Еврейски участници	753	48.1	48.1	100.0
	Общо	1567	100.0	100.0	

Трябва да се изясни, че методът за вземане на проби в качествената част е направен сред 1567 учители, които са били включени в изследването, така че повече от сто учители и ученици са се съгласили да бъдат интервюирани. Те ни дадоха своите лични данни, за да се свържем с тях, когато е необходимо, както в случая с въпросниците за обратна връзка, но 30 души бяха избрани чрез различни методи за вземане на проби, за да предоставят информация за изследваното явление (Lincoln & Denzin, 2000).

Що се отнася до избора на извадката от изследването, тя се основава на тестов случай на Симулационния център в колеж Дейвид Йелин. Знаейки, че в момента центърът работи в сегашния си вид на двата езика, арабски език с учители, които говорят техния майчин език - арабски език. Арабските жители, които посещават Центъра, са жители на Източен Йерусалим и предградията му, а жителите, които говорят на иврит, са евреите.

Трябва да отбележим, че въпросникът е напълно приемлив, а въпросите са анализирани в зависимост от количествения метод

чрез използването на програмата SPSS. Въпросите се разглеждат въз основа на откритото в основните изследователски хипотези (Ayalon & Yogev, 2005).

Интервютата се провеждат и всички те се записват с помощта на магнетофон и малък микрофон, прикрепен към ревера. В деня на интервютата изследователят е подготвил всяко едно интервю. Прави се систематично обобщение на изследователския процес; Симулационните семинари се провеждат с малки образователни групи и в модерно студио за технологична симулация, което позволява процесът да бъде заснет с видео, за да се гледа по-късно като моментни снимки, особено това, което се снима веднага след завършването на симулационния процес.

Ще отбележим, че за всички групи, избрани в проучването и поканени да присъстват на симулационния семинар, се провеждат повече от една малка сесия, а семинарът се ръководи от специализиран треньор. По отношение на сценариите, представени в семинарите, на всяка група се дават най-подходящите сценарии, които предварително се модифицират от учителя или координатора на програмата.

Инструмент за количествено изследване:
Изследователският въпросник се състои от три части (приложение № 1). Първата част включва демографски подробен въпросник, разработен за цели на проучването - получаване на основни данни от проучването, включително възраст, националност, семейно положение, образование и сфера на образование на участниците в симулационните семинари. Акцентира се върху въпроси, които описват избора на област на образование:

- 1- Професионална идентичност на учителя:
- 2- Ефективност на симулацията
- 3- Провеждане на симулационни семинари, което включва видеозаснемане на участниците в семинара и професионални актьори.

Количественият анализ на данните от изследването е извършен с помощта на програмата SPSS 12 и са направени

следните анализи: Факторен анализ - валидността на структурата на изследователския инструмент се потвърждава от този анализ, използвайки алфа индекса Кронбах, който тества надеждността на вътрешното проследяване. Корелационни анализи - тип Пиърсън, за да се намерят връзки между различни променливи за търсене. Регресионен анализ - извършва се чрез използване на входния метод за всички променливи на изследването. Разглеждат се връзките между различните променливи на изследването, освен че се изследва функцията на една от променливите като междинна променлива. Извършват се вариационни анализи, двупосочни ANOVA анализи, които се използват за откриване на разликата между араби и евреи и между учители и ученици. Бяха проведени отделни анализи за всички променливи на изследването.

Инструмент за качествено изследване - интервю: Вторият основен инструмент за събиране на лични данни в това проучване беше задълбочено, полуструктурирано интервю с участниците в симулационните семинари, тъй като то е основен източник на информация в качествените изследвания (Shakedi, 2003). Използва се за изследване на възприятията на участниците, заедно с разглеждане на сложността на ролята и разбиране на връзките между различните аспекти, открити в симулационния семинар. Този подход беше използван, за да се изследва значението на промяната и нейното въздействие върху участниците в симулационните семинари, като същевременно се признава важността на социалния и практически контекст, и това беше изразено чрез показване на това, което беше открито във възприятията на участниците. Въпреки използването на качествен, интерпретационен и индуктивен подход, изследователят не успя да отговори на основните изследователски хипотези, а като отворен въпрос по тяхното естество.

В това проучване интервютата бяха проведени, като се фокусираха върху насочване на специфични въпроси, специализирани в основната област на изследване, които се въртяха около въздействието на симулационния семинар върху самоефективността на участниците, като същевременно подчертаваха трудностите, срещани преди и по време на семинара.

Всичко това се прави, за да се разберат значенията, които всеки участник придава на своето място и роля в тази образователна среда.

Анализът в качествената част на това проучване е индуктивен, при което изследователят събира доказателства и ги анализира. Но изследователят не е изследвал изследователските хипотези, както се открива в областта на изследването (Sabar Ben-Yehoshua, 1990). Но методът за анализ е в съответствие с принципите на качественото изследване, който гласи следното: „при качествено изследване изследователите се интересуват повече от процеси, отколкото от резултати или продукти“ (Sabar Ben-Yehoshua, 1990, стр. 22), въпреки че участниците в проучването са съществена част от данните и знанията.

Ще отбележим, че процесът на анализ се основава на принципите на обективния анализ (Shakedi, 2003), така че интервютата да се записват и обработват и събраните данни да се четат и да могат да се разграничат важните теми, които се появяват в текста, с цел да се получи широка перспектива на изследователските материали, доколкото са налични.

Беше установено, че независимо от предимствата на използването на този инструмент, все още има несигурност при изпълнението. Симулацията за обучение на учители е трудна, тъй като разчита на силна теоретична основа и ясно разбиране на поведението, което трябва да се практикува или оценява. От друга страна, това е валиден и реалистичен модел, който се цели върху участието на потребителите и предоставя механизми за оценка и обратна връзка, чрез които се извлича окончателната информация. Съществуват обаче някои ограничения - разходи и време, освен това има нежелание учителите да променят методите на преподаване, което означава, че пречките се различават в зависимост от вида на симулацията и степента на сложност.

Дискусия на изследователски инструменти, трудности и качество на данните - В качественото изследване изследователят има критична позиция, особено след като неговата роля е да помогне на участниците да разкажат своята история по оригинален

начин, по който се разкриват вътрешните и дълбоки процеси (Sabar Ben Yehoshua, 1990; Shaked, Denzin & Lincoln, 2000; 2003). По този начин изследователят трябва да бъде „критик, журналист и художник“ (Denzin & Lincoln, 2000), което означава, че участието му в този тип изследвания е необратимо.

В това проучване бяха интервюирани 30 участници, някои от които изследователят познаваше. Най-важният въпрос на изследователя беше дали може да изгради увереност, така че участниците да отговорят откровено на въпросите на интервюто. Сред предизвикателствата, пред които беше изправен, бе справянето с факта, че самият изследовател работи като директор на симулационния център, което означава, че участниците в изследването не са били от една и съща образователна йерархия, но това не е повлияло на комуникацията и откритостта по време на интервюто.

Интервюираните бяха отворени по време на подготовката и дискутираха помежду си теми свободно. Те записаха своите мнения и отговори след всеки от въпросите на интервюто, въпреки че имаше разлика в отговорите засягащи откритостта и честността. Изследователят сподели, че познава някои от участниците, затова да се поддържа определена дистанция бе необходимо (Goode & Hatt, 1952 в Measor, 1985). Разговорът с участниците протече гладко, когато те се увериха, че интервюиращият има опит с подобни симулационни семинари в образованието.

Едно от най-важните неща, които са помогнали на изследователя да се подготви за това изследване, е нейният арабски произход и отличното ниво на владение на арабски език, което ѝ позволи да се справи с лекота както с арабските, така и с еврейските участници. Това даде положителен ефект върху тяхната готовност да участват в подготовката на проучването и да се задълбочат в изследването на избрания изследователски феномен. Тези факти имаха положителен ефект върху взаимодействието, възникнало между изследователя и участниците по време на интервютата, което повлиява положително върху разкриването на възприятията и перспективите на участниците в симулационния семинар, довело до

разбиране и преодоляване на конфликтните ситуации по-късно. Този опит е първият по рода си и ни даде възможност да се концентрираме върху различни аспекти от опита в симулационните семинари, глобалните перспективи на учителите, участниците и лидерите на промяната.

Трябва да се отбележи, че на изявленията и интервютата се погледна с критично око, размишленията породени от тях бяха описани и начинът, по който се представя темата на изследването, въпросите и интервютата беше проучен. Тода доказа, че интервюто е подходящият инструмент за предмета на това изследване и избраната общност на изследване, а използването на полуструктурираното интервю помогна при планирането всеки път когато разговорът бе прекъсван поради различни причини.

Освен това възникнаха много въпроси относно процеса и механизма за събиране на данни, като например: Слушах ли добре интервюираните? Насочих ли ги в определена посока чрез въпросите си? Дали същината на интервюта беше добре обмислена? Правилно ли бяха зададени въпросите? Събрани ли са ценни данни? Какво беше ново за мен? Няколко заключения, до които достигнахме: отбелязахме, че в интервюто имаше затворени въпроси или такива, които бяха зададени отново, но по различен начин; правилата за интервютата бяха подробни и носеха в себе си важни значения.

Въпреки това интервюираните бяха внимателно изслушани, като внимавахме да не се намесваме в разговора им, но понякога допълвахме казаното от тях. Изслушахме интервюираните, насърчихме ги да говорят свободно и на своя език, така че да могат да изразят своята култура (Shakedi, 2003). Интервюираните разказаха своите истории, използвайки майчиния си език, езика на тялото, зрителния контакт и жестовете. Без съмнение, това е най-доброто за разработване на всяко от интервютата според моето възприятие, така че финалното им изпълнение, мога да заявя, че е отлично от моя гледна точка.

Валидност и надеждност - Валидността и надеждността са тествани в качествено изследване, особено след извършването на прехода от експерименталния свят към света на изследванията, за да бъдат събрани, анализирани и обяснени данните (Tashakkori & Teddlie, 1998, 2003). Процесът на проверка на надеждността на изследването беше извършен в базата данни, така че всички данни бяха запазени, индексирани и съхранени на хартия и ленти. Интервютата са бяха записани, а текстът преписан точно, което увеличава надеждността на интервюто, включително възприемането на точните думи (Seidman, 1991).

Процесът на оценка на изследването е извършен чрез документиране на всички материали: лични списъци, изследователски въпросници, записи, стенограми, писма и други материали. Освен това статистическите резултати бяха свързани и записани под формата на брошури, интервюто също беше анализирано и бяха направени резервни копия на CD носител. Използвани бяха два изследователски метода по отношение на количеството и качеството и всеки от тях изследва различни аспекти на основното явление в този друд. Процесът на анализ на събеседването беше извършен на три етапа, след това всичко беше документирано и запазено, за да бъде представен в окончателния доклад с помощта на качествени цитати, с цел разработване на протокола за интервюто. Поради тази причина изследователят премина обучение по качествен подход чрез участието си в напреднал двугодишен курс и семинари.

В тази глава изследователският метод и процедури са описани както в количествения метод, така и в качествения метод, също и практиките на методологията на казуса и съществуващите концепции, които бяха разграничени и приложени в изследването. Интервютата се анализираха чрез използването на изчерпателни качествени методи. Представихме доклад за местоположението на изследователя и процеса на изследване на валидността и надеждността на изследването.

6. Трета глава “Статистически резултати и качествен анализ”:

Осигурява резултати от експерименталното проучване и представя резултатите от количествения и качествен раздел, заключение и обща дискусия. В дискусията, обобщаваща количествената част, интерпретацията на тези констатации е разширена и обогатена с тези от качествената част.

Основната ни цел бе да опишем как участниците в симулационния уъркшоп, които предоставят обратна връзка - обучители и учители, оценяват потенциалния принос уъркшопа за преподавателски и комуникативни умения. За резултатите от въпросниците и интервютата, това включва описателна информация относно индивидуалните и организационни характеристики, както и възприятията на участниците в семинара, реакциите към самия семинар и среден анализ на разликите във възприятието. За отворените въпроси се включиха предложения за сесия, видео-интеграция, както и възможности за включване на видеоклипове в образователни семинари.

Описателният анализ на количествените данни показва ефективността на симулацията. Беше открит висок ефект върху всички изследвани елементи: Обратна връзка, получена от ръководителя и от групата, видеозаснемане, участие на професионални актьори, форма за улесняване и управление на семинара, диалог и дискусия, емоционални и отразяващи чувства, междуличностна комуникация, преподаване на комуникативни умения, сценарий и работа на участника с него, ефективност и активно участие. Най-високо оцененият елемент е получаването на обратна връзка от групата ($AVG = 4,39$, $SD = 1,5$) и активното участие ($AVG = 4,39$, $SD = 0,76$), докато най-нисък е сценарият и работата на участника ($AVG = 3,83$, $SD = 1,00$).

Таблица 2: представя описателната статистика по-подробно.

p.j.евреи/араби	Всички участници средно аритметично (stdv)	Евреи участници средно аритметично (stdv)	Араби участници средно аритметично (stdv)	P - Стойност	t- тест
Видео запис	(0.83)4.33	(0.82)4.400	(0.83)4.26	0.001	-3.314
Получаване на обратна връзка от ръководителя	(1.63)4.34	(1.65)4.48	(1.604)4.22	00.1	-3.195
Получаване на обратна връзка от групата	(1.50)4.39	(0.75)4.44	(1.94)4.34	0.176	-1.36
Участници професионални актьори	(2.16)4.32	(2.94)4.606	(0.94)4.07	0.0001>	-4.70
Форма на улесняване и управление на семинара	(1.54)4.33	(0.76)4.46	(1.99)4.208	0.001	-3.38
диалог и дискусия	(0.79)4.35	(0.74)4.47	(0.82)4.24	0.0001>	-5.913
Емоционални и отразяващи чувства	(0.92)4.15	(0.87)4.27	(0.94)4.03	0.0001>	-5.206
Междучелностна комуникация	(0.85)4.22	(0.86)4.29	(0.84)4.16	0.002	-3.14
преподаване на комуникативни умения	(0.97)4.26	(0.95)4.32	(0.98)4.21	0.018	-2.377
сценарий и работа на участника	(1.00)3.83	(0.99)4.02	(0.98)3.66	0.0001>	-7.095
Ефективност	(0.75)4.36	(0.75)4.44	(0.74)4.30	0.0001>	-3.670
сценария и професионалния свят	(0.72)4.06	(0.75)4.07	(0.701)4.05	0.791	-0.265
Отразяващ	(0.75)4.21	(0.75)4.30	(0.74)4.13	0.0001>	-4.374
Обратна връзка	(1.21)4.34	(1.009)4.47	(1.36)4.23	0.0001>	-3.930
Активно участие	(0.76)4.39	(0.77)4.44	(0.74)4.35	0.23	-2.282

Установени са: силни положителни корелации между много от измерените елементи, които са представени в Таблица 3; видеозаснемането е силно и значително корелирано с всеки от измерените компоненти (r на Pearson е в диапазона от 0.387 до 0.665, $p < 0.000$); компонентът за ефективност е силно и значително корелиран с улесняване и управление на семинара, диалог и дискусия, видеозаснемане, междуличностна комуникация и отразяващи компоненти на чувствата (Pearson's r варира от .320 до 0.665, $p < 0.000$) Същото се получи и с компонента за диалог и дискусия, за който беше установено, че е силно и значително корелиран с рефлексивните чувства, улеснение и управление, сценарий и компоненти за работа на участника и междуличностна комуникация (r на Pearson варира от 0,386 до 0,620, $p < 0,000$). Установихме, че компонентът за междуличностна комуникация корелира с компонента на сценария и работата на участника и комуникационните умения за преподаване (r на Pearson варира от 0.429 до 0.494, $p < 0.000$).

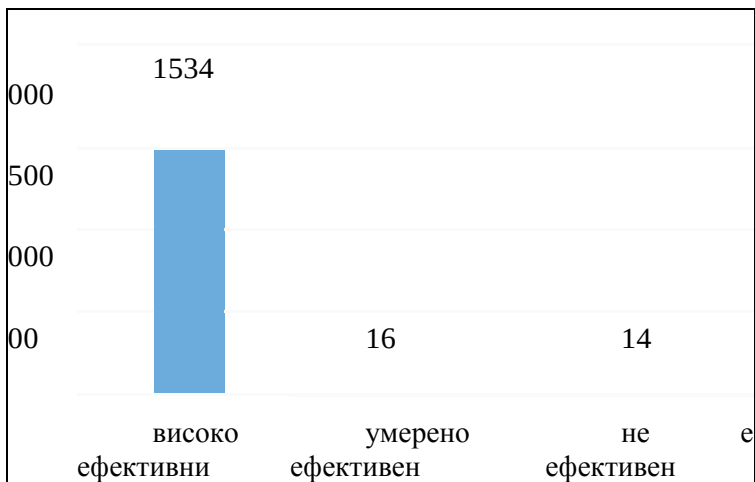
Таблица 3. Статистически значими корелации на Пирсън между основните променливи

Променливи	Коефициент на Пирсън	P -
Видеозапис - диалог и дискусия	.387**	.000
Видеозапис - междуличностна комуникация	.418**	.000
Видеозапис - отразяващи чувства	.441**	.000
Видеозапис - ефективност	.477**	.000
Ефективност - улесняване и управление на уъркшопа	.320**	.000
Ефективност - диалог и дискусия	.483**	.000
Ефективност - междуличностна комуникация	.665**	.000

Ефективност - Отразяващи чувства	.524**	.000
диалог и дискусии - улесняване и управление	.299**	.000
диалог и дискусия - Отразяващи чувства	.488**	.000
диалог и дискусия - Междуличностна комуникация	.487**	.000
диалог и дискусия - сценарий и работа на участника -	.331**	.000
Рефлексивни чувства Междуличностна комуникация	.620**	.000
преподаване на комуникативни умения - Междуличностна комуникация	.494**	.000
сценарий и работа на участника- Отразяващи чувства-	.386**	.000
Отразяващи чувства-комуникативни умения	.434**	.000
сценарий и работа на участника - Междуличностна комуникация	.429**	.000

Ефективност на симулацията

Резултатите след провеждане на семинара показаха: 98% (1534) от участниците в това проучване вярват, че симулацията е ефективен инструмент за обучение и допринася за професионалното развитие на учителите; около 1% (14) от участниците вярват, че симулацията не е била ефективна; 1% (16) от участниците вярват, че симулацията се счита за ефективен инструмент до известна степен (Фиг. 1):

Фигура 1: Възприятия на участниците за ефективността на симулационния семинар

Таблица 4: Описателна статистика за ефективността на симулационния уръкшоп

Описателна статистика на променливата на ефективността								
	N	Обхват	Минимум	Максимум	Значение		Ст. Отклонение	Разлика
	Статистика	Статистика	Статистика	Статистика	Статистика	Ст.Грешка	Статистика	Статистика
Ефективност	1541	5.00	.00	5.00	4.366	.01922	.75451	.569
Валиден N (в списък)	1541							

Обучението от използването на симулационен метод и управлението на самия уъркшоп подобри знанията и уменията на учителите. Следователно, използването на симулационния метод за образователния сценарий даде възможност на много учители да разберат теоретичната рамка и улесни професията им като повлия положително върху знанията им и подобри уменията им.

Що се отнася до ефектите от дискусията и обясненията, те бяха по-добри от тези на писмените инструкции. Проучването, обаче, не предприема последващи действия за определяне на последваща ефикасност. Заклучихме, че ученето, основано на използването на симулационен метод, подобрява вниманието и паметта на учителите. Симулационното обучение включва присъствието на симулационни упражнения и дискусии.

Учебното съдържание се обсъди с учители за обогатяване на знанията им. Според резултатите от проучването е необходимо да се вземе предвид обучението въз основа на използването на симулационен метод, за обучение на учители, особено след като неговата ефективност се счита за по-добра от ефективността само на редовното обучение.

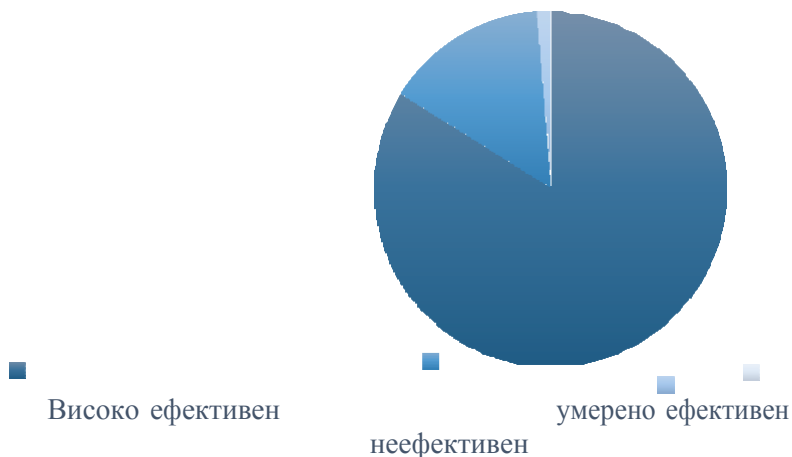
Ефективното използване на симулационния метод изисква учителят да изследва и прилага теорията на преподаването, както и да идентифицира нуждите на обучаемия и метода на обучение, за да разработи подходящ план за учащите. По този начин проектирането на обучение, основано на симулация, води до подобряване на поведението на учителите. Използването на симулационния метод предоставя на учителите практика за реална нагласа, за това как и кога да търсят повече помощ.

Преподавателите трябва да предоставят на учителите надеждна и последователна информация относно конфликтите в класната стая с цел да подпомогнат администрацията и грижите за учениците. В момента традиционните методи на преподаване се използват в повечето образователни програми. Трябва да се изясни, че ученето въз основа на използването на симулационен метод се счита за експериментален и тренировъчен метод, при който важните части от сценариите от реалния живот се повтарят, ето защо всеки трябва да е наясно какво прави, за да разбере и изпълни по-добре

тези сценарии.

За образованието чрез използването на симулационен метод, съдържащ различни сценарии, това ще помогне на обучаващите се да намерят подходящо управление на образователните въпроси касаещи обществото в училище и по принцип. Освен това образованието, основано на използването на симулационния метод, е добър пример за подобряване на знанията, уменията и самоефективността, особено що се отнася до възникващите проблеми в класната стая.

Видео запис в симулация - От 859 участници 721 или 84% казват, че заснемането на видеоклипа на симулационния уръкшоп е много полезно и ефективно, но има 129 или 15%, които казват, че е донякъде ефективно и малък процент от тях - 1% или 9 души, признават, че не е било полезно (Фиг. 2):

Фигура 2: Възприятия на участниците за ефективността на видеозаписа

В това проучване бяха записани различни отговори относно използването на видеоклипове от симулационния уръкшоп и обучението на нови учители, но тези първоначални възприятия и мнения могат да се променят с подкрепата на учителите, осъзнаващи, че, всичко би могло да бъде разрешено чрез ефективно

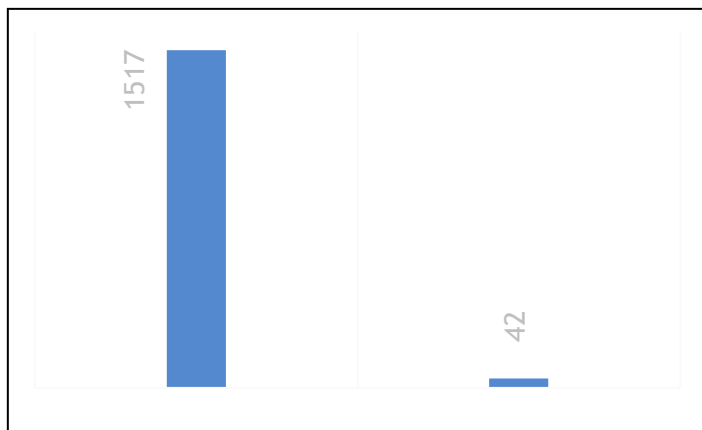
използване на симулацията. Тези резултати са в съответствие с наблюденията на Rayner and Fluck (2014), според които се отразява ефекта от ограниченото време на участниците в работата със симулацията. Проучването е посветено на ефективно обучение и затова смятаме, че са ни необходими по-дълги периоди за провеждане на експеримента, което би довело до по-добро и качествено извличане на информация.

Таблица 5: Описателна статистика на видеозаписа в симулационния уръкшоп

Описателна статистика на видеозаписа								
	N	обхват	Мин	Макс	Значение		Ст.отклонение	Разлика
	Статистика	Статистика	Статистика	Статистика	Статистика	Ст. Грешка	Статистика	Статистика
Видеозапис	1555	5.00	.00	5.00	апр.83	.02112	.83291	.694
Валиден N (в списък)	1555							

Резултатите от това проучване бяха разнопосочни, тъй като имаше положителен ефект от вербалния инструктаж с помощта на видео върху преподавателските умения и времето за реакция. Също така запазването на знанията беше по-положително чрез словесно извличане на информация.

Участие на професионални актьори в управлението на симулация - Резултатите показват, че има повече от 1517 души, което представлява около 97,3%, които потвърждават, че методът на управление на **симулационния уръкшоп** има умерено въздействие върху ефективността на симулацията (Фигура 3):

Фигура 3: Възприятията на участниците за ефективността на професионалните актьори

За да бъде ефективна средата на симулационния уръкшоп, трябва да има усещане за „реално присъствие“, така че учителите да могат да изпитат реални ситуации с ученици и реални класни стаи (Dieker et al., 2014).

Резултатите от извличането на информация, подпомогната от видеозапис и помощ от учители, показват съществуването на статистическа разлика по отношение на подобряването на представянето на нетехнически умения. Необходимо е да се изясни ефективността на извличането на информация с помощта на видео за представянето на учителите чрез използване на симулиран сценарий. Резултатите от това проучване разкриха значително подобрение в средните резултати от работата на екипа, след като информацията беше извлечена чрез използване на видео, като повече от 90% от участниците установиха, че извличането на

информация чрез използването на видео е полезно за подобряване на работата и в комуникативната ефективност.

Участие на професионални актьори в преживяването - Сред 1550 респонденти имаше 88,8% от участниците, които бяха професионални представители и заявиха, че участието в симулационните семинари е много полезно и ефективно, докато приблизително 8,9% казват, че тези семинари имат умерени компетенции и около 2,3% казват, че тези семинари не допринасят с нищо (вижте таблицата по-долу).

Таблица 6: Описателна статистика за участието на професионални участници в управлението на симулацията

Описателна статистика								
		обхва т	Миним ум	Максимум	Значение		Ст.откл онение	Разлика
	Ста тист ика	Стати стика	Статист ика	Статистика	Статистика	Ст. Грешка	Статист ика	Статистик а
Професионални актьори	550	5.00	.00	5.00	4.2445	.02320	.91340	.834
Валиден N (в списък)	550							

Получаване на обратна връзка - Около 90% от участниците вярват, че получаването на информация от учителя и членовете на групата е ефективно и допринася за професионалното развитие. Има 7% от участниците, които вярват, че този процес се счита за ефективен, но има 3% от тях, които вярват, че тази операция не се счита за полезна или ефективна. Както можете да видите в таблица №. 7: няма такова различие между видовете обратна връзка към участниците.

Таблица 7: Описателна статистика за получаване на обратна връзка в симулационния уръкшоп

Описателна статистика								
	N	обхват	Миним	Максим	Значение		Ст.отклон	Разли
	Статисти	Статист	Статист	Статист	Статист	Ст.	Статисти	Стати
	ка	ика	ика	ика	ика	Грешка	ка	стика
Обратна връзка от ръководителя	1543	5.00	.00	5.00	4.2962	.01987	.78062	609
Обратна връзка от групата	1552	5.00	.00	5.00	4.3621	.01947	.76702	588
Обратна връзка	1556	5.00	.00	5.00	4.3024	.01858	.73300	537
Валиден N (в списък)	1532							

Струва си да се отбележи, че коментарите се считат за съществени за ефективното обучение, базирано на симулационен метод. Провеждането на такова обучение, обаче, трябва да се извършва в съответствие с учебните нужди на индивида или екипа при преподаване, учене и обучение на специалисти в областта на преподаването и оценяването.

Освен това симулационните семинари служат за облекчаване на тревожността на преподавателите, като работят за развиване и актуализиране на техните знания, умения и нагласи, както и за развиване на комуникативни умения. Това повишава ефективността на учителите, следователно те трябва да бъдат обучавани в симулационни семинари. Симулационните семинари създадоха големи разлики във възприятията на участниците, въпреки това те

установиха, че тези семинари са много ефективни за подобряване на уменията за обратна връзка и разбирането на самата симулация.

В допълнение ще отбележим, че базираното на симулация обучение е важен инструмент за предоставяне на завършилите специфични умения, тъй като обратната връзка води до подобряване на възприемането на нов материал от учениците. Поради това е създадена добре оборудвана симулационна лаборатория, която да осигури защитено пространство за обучение в институциите, като се набляга на работата по обучение на обучители, използвайки се всички налични ресурси и технологии. Успехът на програмата за развитие на симулационния център е неразривно свързан с мотивацията на членовете му да участват в него.

Отговорите на всички учители варираха между съгласни и категорично съгласни по отношение на организационната структура, предвиденото време и образователните стратегии, използвани в симулационното обучение, поради тяхната достъпност. От гледна точка на участниците, техните знания и умения се увеличиха, а това доведе до обогатяване на професионалното им обучение. Развитието на програмата с незабавно изпълнение на симулационни дейности и обратна връзка в конфликти в класната стая показва, че програмите в симулационните семинари отговарят на учебните нужди и допринасят за мотивирането на участниците.

Активно участие - Около 88% от участниците в симулационните семинари казват, че участието в дискусията с групата е много важен компонент и допринася за тях като учители. Въпреки това близо 9,8% казват, че основният компонент допринася умерено за него. Приблизително 2,2% от участниците смятат, че това не е необходимо или полезно.

Таблица 8.: Описателна статистика за активно участие в семинара

Описателна статистика

	N	обхват	Миним ум	Максиму м	Значение		Ст.откл онение	Разли ка
	Статисти ка	Статист.	Статист ика	Статисти ка	Статист ика	Ст. Грешка	Статист ика	Стати стика
Актуален	1544	5.00	.00	5.00	4.3944	.01938	.76151	580
Валиден N (в списък)	1544							

Наблюдателите имаха „обективни размисли“ и бяха помолени за мнението си относно активното участие в разговорите, които се проведеха непосредствено след завършването на сценариите. Трите основни категории с три подкатегории, в които авторите се съгласиха да анализират съдържанието като: (1) изясняване на изявления / опит за разбиране (а) намеренията на доброволците, (б) чувствата на актьорите, (в) и мотивите за промяна на първоначалните планове на доброволеца и действията, предприети като алтернативи на първоначалните планове; (2) критика; и (3) алтернативно действие / предложение.

Емоционална, отразяваща и междуличностна комуникация - Около 82,8% от участниците в симулационните семинари признаха, че участието ги насърчава да изложат отразяващи идеи в него. Освен това те подчертаха значението на чувствата и нуждите на участника за установяване на добра комуникация между хората. Приблизително 14,5% от участниците съобщиха, че участието в тези семинари има умерено въздействие върху нещата, споменати по-горе, а 2,7% от тях съобщават, че участието в тези семинари няма ефект върху това, което е установено по-рано.

Таблица 9: Описателна статистика на емоционалната, отразяващата и междуличностната комуникация

Описателна статистика								
	N	обхват	Мин.	Макс.	Значение		Ст.откло- нение	Разлик а
	Стат ист.	Статис- тика	Статис- тика	Статис- тика	Статис- тика	Ст. Гре- шка	Статисти- ка	Статис- тика
Отразяващ и чувства	1540	5.00	.00	5.00	4.1558	.0234 4	.92000	.846
Междучи- костна комуникац- ия	1546	5.00	.00	5.00	апр.45	.0218 4	.85866	.737
отразяващ	1562	5.00	.00	5.00	апр.45	.0191 2	.75566	.571
Валиден N (в списък)	1527							

Учителите смятат, че симулационните работилници им помагат да разберат до колко са способни да контролират емоциите си, докато участниците представят темата свързана с присъствието на други елементи като съпричастност към деца, които са били свидетели на инциденти. Това означава, че симулацията набляга ефективно на значението на емоционалната стабилност, тъй като симулационният семинар и дебрифингът ги накараха да се замислят как са взаимодействали с подобни ситуации и ефектите, които са се случили породени от техните решения. По същия начин симулацията подчертава необходимостта от добри учители.

От друга страна, приблизително 82% от участниците смятат, че имитирането и запомнянето им помага да разберат до колко са

способни да контролират емоциите. Участниците направиха ясен и конкретен коментар, свързан с вторите елементи – емоции и ученици срещащи затруднения в ученето. В тази връзка преобладаващото мнозинство от участниците, които представляват 88%, се съгласиха, че симулациите са лесни за разбиране, и са важни за емоционалната стабилност що се отнася до професионалната им роля на учител.

Този резултат беше убедително подкрепен от коментарите на участниците и бяха идентифицирани две основни теми: Първоначално, симулацията и ефективността подчертаха значението на емоционалната стабилност като учител; примери за изказвания на участниците по този въпрос:

Като учител е важно да разберете тази точка на кипене и да контролирате как ще реагирате.

... като бъдещи учители трябва да разберем как емоцията може да повлияе на нас самите, както и да повлияе на учениците в тяхното обучение.

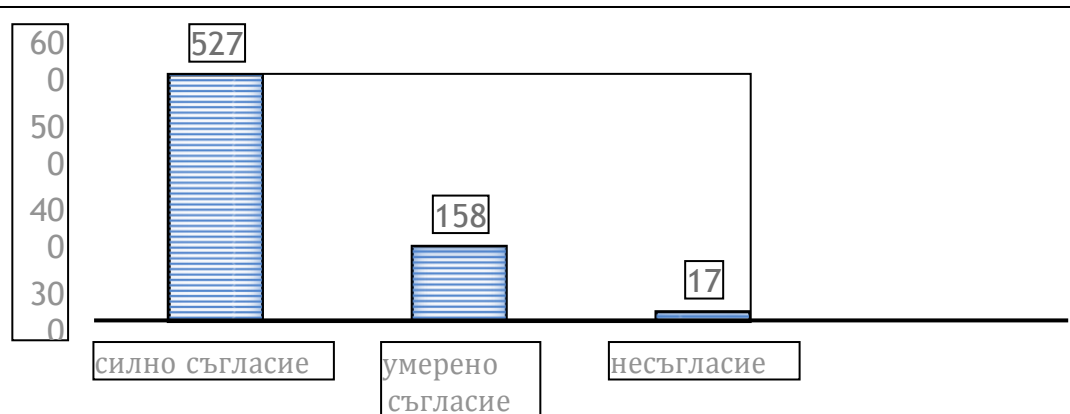
Симулацията и припомнянето ни накараха да се замислим как бихме реагирали в подобна ситуация и последствията в резултат на нашите решения.

На второ място, симулацията и времето за възстановяване подчертаха важноста да бъдем добри учители на своите ученици. Във връзка с това един от участниците спомена „важността да бъдеш професионалист и модел за подражание за децата“; и „Съгласни сме, че е важно учителите да могат да наблюдават своите емоции и да моделират подходяща емоционална регулация в случай на критични инциденти“.

Най-ярката реакция, която се появи в този анализ, повтаря същия модел на самооправдание и възражения срещу алтернативни отговори, а именно съдържанието, което се появява непосредствено след първия реален отговор в сценариите, особено след като участниците бяха помолени да мислят не само за поведението, но и за чувствата и идеите.

Монологичните задачи бяха подробно описани в семинара, за да се даде възможност за по-голяма перспектива върху сценариите. В тази връзка бяха представени действията, чувствата и идеите на учителите и по-голямата част от отговорите бяха свързани с действия, в по-малка степен с идеите. Във връзка с това само малък брой съдържания са идентифицирани като чувства, независимо дали това е от доброволци, актьори или наблюдатели.

Въздействие на сценария върху обучението - В тази връзка приблизително 75,1% от участниците съобщават, че сценарият е оказал значително въздействие върху тяхното обучение, докато приблизително 22,5% съобщават, че сценарият има умерен ефект, а 2,4% посочват, че сценарият няма ефект (Фигура 4):

Фигура 4: Възприятия на участниците за сценария в симулационния уръкшоп

Почти всички участници намериха симулационния семинар за приятен, полезен и добре доказан и вярваха, че семинарите и дефинирането трябва да се провеждат по-често, а продължителността на представянето им да се увеличи и да се използва при обучението на учителите на ниско ниво чрез

използване на копие от доброволческия разговор веднага след представянето на сценария. Първият източник на анализ на съдържанието е незабавният отговор на участниците, така че най-забележителният и непосредствен отговор на всички участници е самозащитата, за да оправдае отговора си. Освен това те са изразили, че ще действат или ще реагират по същия начин, ако искат втори шанс.

Някои от участниците оправдаха поведението си, като свързаха намеренията си в полза на уязвимите ученици в класната стая, те са избрали да действат по този начин от съчувствие към учениците: „Всичко, което имаше значение за мен в този момент беше да предотвратя тъгата. Искях другият да се почувства по-добре и да бъде по-състрадателен ". Представени са действията, чувствата и мислите на участниците, въпреки че в тази категория по-голямата част от отговорите са свързани с техните действия и по-малко с техните мисли. Само малко от писменото съдържание е идентифицирано като чувства, независимо дали от участниците, актьорите или наблюдателите.

Връзката между сценария и професионалния свят - Около 72,3% от участниците категорично се съгласиха, че симулираният сценарий е свързан с техния професионален свят и приблизително 15,1% от респондентите са съгласни с това твърдение умерено, но има 12,6% от тях, които се противопоставят на това твърдение. Съществуват обаче някои етични дилеми, свързани с обучените вече учители, които са на път да заемат позиции в образованието, но наличието на тези дилеми не се счита уникално за учителите (Shapira-Lishchinsky, 2013). Това означава, че има много аспекти, които могат да бъдат разбрани по-добре, когато се изследват в образователната среда.

Таблица 10.: Описателна статистика Връзката между сценария и професионалния свят

Описателна статистика								
	N	обхват	Мин.	Макс	Значение		Ст.отклонение	Разлика
	Статистика	Статистика	Статистика	Статистика	Статистика	Ст. Грешка	Статистика	Статистика
Сценарий	702	5.00	.00	5.00	4.0618	.02724	.72168	.521
Валиден N (в списък)	702							

Въздействието на сценария върху работата на участника - Приблизително 71,2% от участниците категорично се съгласиха, че гледането на сценария се отразява на работата им, от друга страна, около 20,7% от тях умерено се съгласяват с това твърдение, но група от 8,1%. не се съгласи с твърдението.

Таблица 11: Описателна статистика Връзката между сценария и работата на учителите

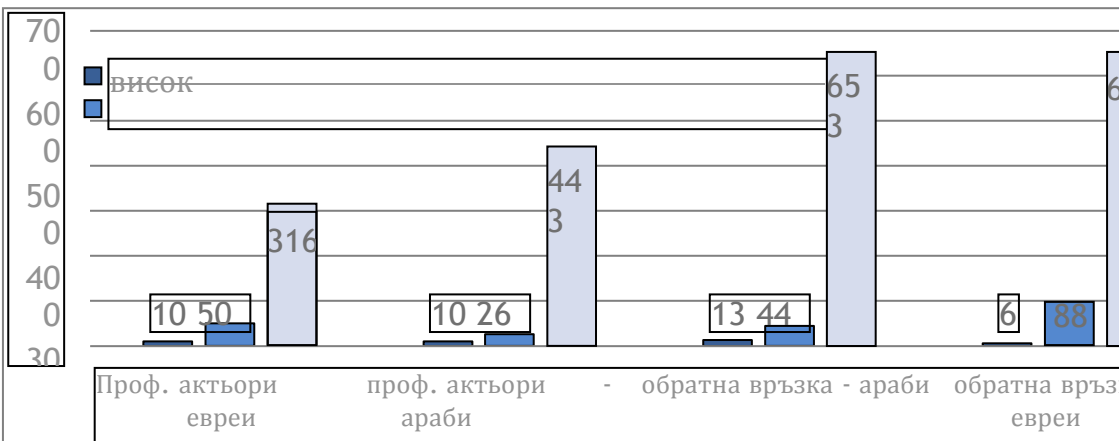
Описателна статистика								
	N	обхват	Мин.	Макс.	Значение		Ст.отклонение	Разлика
	Статистика	Статистика	Статистика	Статистика	Статистика	Ст. Грешка	Статистика	Статистика
Сценарий и работа	1552	4.00	1.00	5.00	3,8299	.02547	1.00325	1.007
Валиден N (в списък)	1552							

Налични са последствия от рефлексивното мислене, които водят до началото на увеличаване на дивергентно мислене. Учителите сякаш се питат за основната причина за съществуването на конфликти, какво би могло да се направи по различен начин, когато са далеч от събитията и са в класната стая. Възможно е да са се почувствали застрашени и биха признали, че други отговори биха били по-разумни.

Разлики между участниците от арабското и еврейското население - Нямаше статистически значими разлики между арабския и еврейския екип по отношение на степента на съгласие относно цялостната ефективност на симулацията. Тези разлики могат да бъдат обобщени, както следва:

1- Приблизително 93% от еврейските участници съобщават, че участието на професионални актьори в експеримента е било по-благоприятно и ефективно, а от арабски участниците процентът е 84%.

2- Около 87,42% от еврейските участници съобщават, че процесът на получаване на бележки е по-ефективен, а при арабските респонденти процентът е 80,5%.

Фигура 5: Различия между възприятията на участниците от арабското население и тези от еврейското население

Можем да видим по-долу, че няма голяма разлика в ефекта от симулацията върху учителите араби и евреи.

Таблица 12.: Описателна статистика разликата между арабите и евреите

Бейсови оценки на коефициентите ^{a,b,c}					
Параметри	Следващ			95% Достоверен интервал	
	Режим	Значение	Вариация	Долна граница	Горна граница
Р. еврей. араби = арабски участник	4.300	4.300	.001	4.248	4.352

Р. евреи. араби = еврейски участник	4.437	4.437	.001	4.383	4.491
а. Зависима променлива: ефективност					
b. Модел: Р. евреи. арабски					
с. Приемане на стандартни референтни приоритети					

В тази глава анализираме и качествените данни за естеството на ефекта от симулацията върху изграждането на образователните възприятия на учителите, както и за начина, по който преподават в класната стая. Резултатите, свързани с думите и поведението на учителите в интервюта, въпросниците и наблюденията, направени по време на симулационния семинар, и описанието е направено в съответствие с горните категории, с изключение на ситуацията, която се е случила в рамките на две години към момента на провеждане на изследването.

Резултатите от това проучване показаха въздействие върху профила на всеки учител и върху възприятията им за взаимоотношенията и конфликтите, пред които са изправени. По отношение на анализа качествените данни са взети от интервюта на участниците след приключване на всяка сесия, а в интервюта има изявления, които добавят сила към моделите, посочени в горното описателно преброяване. Качествените данни са организирани със заглавията на използваните практики с високо въздействие.

А-Възприятия за учене и преподаване - чрез участие в симулационни семинари, базирани главно на изследвания и подходящ сценарий се забелязват някои промени в образователните възприятия и методи на повечето учители. Възприятията на учителите за образование бяха открити във връзка със съществуването на разнообразни модели на мислене и в това отношение има много учители, които изразиха съществуването на

повече от едно възприятие за смисъла на ученето, смисъла на преподаването, различни отношението към учениците, обръкването на учебната програма и ролята на симулацията.

В края на симулационния семинар беше изложено видео-образователно обучение. Някои от интервюираните казват, че все още определят обучението като процес на придобиване на знания, въпреки че се определят като хора, които учат.

Например Нура пише: *"Учим се чрез опит, чрез разбиране. Активното участие в решенията е това, което всъщност насърчава комуникацията и разбирането. Трябва да мислим задълбочено, за да изпълним това, което се очаква от нас"*. Рана добавя: *" Учениците и учителят се справят с реални проблеми, свързани с реалността и чрез симулация бяхме мотивирани да учим и разбираме "*. Това означава, че понятията на Нура и Рана „актуализирани“ са комбинация от поведенческа идеология и слаба конструктивна идеология (епистемологичен конструктивизъм). От друга страна, новите концепции както на Нура, така и на Рана изразяват конструктивна когнитивна идеология и в това те подчертават значението на опита и активното участие както на ученика, така и на учителя, както и на значението на справяне със ситуации, свързани с реалния свят.

Те обаче приписват тези значения на ученето в контекста на конфликт, а не на ученето изобщо. "В тази връзка Мери пише:„ Не бях стресирана, ако един ученик се намеси ... и дадох повече свобода ... да напусна клас, но да дам пространство и време за действие и да разбера нуждите на учениците ". Ейнав добави:" Учителят не само предава знанията по конвенционален начин, но откритието трябва да бъде от ученика и чрез експерименти ... ние трябва да развием различни таланти, които учениците притежават ... Намирам за по-интересно учениците да се учат по забавен, смислен и полезен начин ". След посещение на симулационен семинар в Симулационния център в Дейвид Йелин, тази образователна среда беше богата на информация, особено в технологичната област.

Възприятията на учителите за трудностите в междуличностната комуникация обаче бяха по-малко.

Всички участници в симулационния семинар установиха, че тези семинари са интересни, полезни и доказани. Във връзка с това участниците смятат, че симулационните семинари трябва да се провеждат често, като се работи за увеличаване на продължителността им и за използването им в образователно професионално обучение на ниво. В тази връзка един от участниците спомена, че „Днешната сесия беше интересна, но времето недостатъчно“. Друг добави: „Добра и интерактивна сесия, допълнителни подробности за различните видове симулации биха били полезни. Един ден съвсем не е достатъчен“. По същия начин друг участник заяви: „Много добре демонстриран, интересен и полезен за ежедневната ни дейност, така че трябва да се прави периодически“. Друг спомена: „Нуждаем се от повече симулация на случаи на конфликти с ученици и родители“, а друг добави: „Беше добра сесия, но можеше да е по-добре, ако на участниците беше даден шанс да се представят независимо без помощта на научните ръководители“.

Б- Развитие на поведение в класната стая - В това отношение резултатите показват, че има модел на промени в поведението на учителя в техните класни стаи. Често в началото на проучването учителите възприемат подхода на неясна комуникация, но след като всички цели са постигнати. Но след посещение на симулационен семинар, основан главно на използването на видео, бяха направени важни промени в поведенческите модели, които те използват. В тази връзка повечето учители заявиха, че ще променят начина си на поведение през семестъра и че той ще бъде заменен от комуникативни умения, които се фокусират върху включване, насочване, обяснение, слушане, състрадание и разбиране.

Във връзка с това учителите признаха, че симулациите подчертават значението на наличието на примери за емоционална саморегулация като учители, за да знаят как да контролират и как да реагират. Например, някой споменава: „... като учители трябва да

знаем, че емоцията може да повлияе на нас самите, както и да повлияе на учениците в тяхното обучение“ и ” симулационния уръкшоп ме накара да се замисля как мога да реагирам в подобна ситуация и въздействия в резултат на моите решения ”.

В- Възприятия за използваната технология, видеоклипове и сценарий – резултатите от това проучване показват, че учителите коментират различни значения, използвайки технология, което означава, че практическят опит като цяло води до функционирането на технологията в симулационни семинари и до постигане на различни комуникативни резултати, които стимулират взаимодействието. Което означава, че промените, настъпили поради видеовизията, изразяват, че това е технически инструмент, който подпомага преподаването, комуникационен инструмент, който стимулира методите за взаимодействие между учители и ученици.

Има предложения за обединяване на видеоклипове, така че всички участници в симулационните семинари да заявят, че обединяването на клиповете е необходимо за изграждане на професионалните възможности на индивида, а това ще осигури по-добро качество при решаване на проблеми, като даде по-добри образователни възможности.

В тази връзка един участник заяви: „Учебната програма за цялата група трябва да включва видеоклипове с подходяща система. Кампусът трябва да се координира с всички отдели и да направи график ”. Но друг участник спомена, че „осигуряването на подходящ модел за практикуваща и благоприятна среда“ също „По-добре да имаме подходящ мониторинг и надзор, за да го направим възможно“.

Възможни са области в образователни случаи за интегриране на симулация, а има области, които изискват повече видеоклипове. Във връзка с това участниците имаха различни реакции по отношение на това къде трябва да се обединят видеоклиповете. За да напомним на един от участниците: „Може да се прилага в почти всички области, особено в тези, които изискват нашите комуникативни умения“. Също така друг участник заяви: „видеоклиповете са необходими в образованието, също и в

колежите за студенти, но най-много е необходимото за преподаване в класната стая, тъй като има много практически процедури, но не се прилага какъвто и да е формат или контролни списъци за извършване на какъвто и да е вид процедури”. Друг участник призна: „Ние сме педагозите, ние прилагаме симулация в методологията на преподаване; обаче периодичното опреснително обучение и ориентирането към нови концепции са от решаващо значение за нас ”.

Въпреки това, има малко участници, които не са сигурни какво ще се случи, ако се направят повече експерименти, и затова проучването Kang (2016) предполага, че повторението и практиката са много важни и критични за развиването на уменията на обучаемия. Резултатите от Robbins et al. (2019) посочи, че първоначалната сесия има положителен ефект върху обучението на учениците и следователно акцентът е върху потенциалната стойност на потапящата симулация като образователен инструмент.

Което означава, че е важно инструкцията, така че информацията чрез използване на видео или дебрифинг да бъде точна, за да бъде по-добра, когато се използва със студенти. Освен това участниците изразиха мнение, че и двата вида информиране са важни при ученето като част от техния собствен опит.

Съществуват обаче специфични нагласи за извличане на информация чрез използване на видео след завършване на симулационния семинар и в тази връзка участниците добавиха, че извличането на информация чрез използване на видео помага да се развие саморефлексията като стратегическа гледна точка. Процесът на извличане на информация с помощта на видеото със сигурност ще направи учениците професионални, но може да им даде колеблива презентация или неохотен поглед. По същия начин процесът на извличане на информация чрез използване на видео помага за повишаване на самочувствието.

Трябва да се отбележи, че ефективността на извличането на информация беше изследвана чрез използването на видео за обучение на учителите и изграждане на възприятията им за този интегриран преглед. Отчитат се смесени резултати по отношение на ефекта от дебрифинга чрез използване на видео за различни

резултати от обучението и в това отношение проучването Chronister and Brown (2012) отчита положителния ефект от дебрифинга чрез използване на видео за изграждане на преподавателски умения и време за реакция. Знанието се повлиява положително от словесното извличане.

Но експертите смятат, че използването на видеото произтича от предпоставката, че тя е важен инструмент и помага при извличането на информация, чрез нея се изразява представянето на учениците и се подпомага тяхното обучение и се използва за идентифициране на техните умения, знания и ниво на техните нагласи и работи за подобряване на това.

Освен това стигнахме до заключението, че най-доброто използване на извличането на информация е чрез използването на видеоклипа под формата на кратки клипове, целящи да помогнат на учителите с образователна цел, като са напълно наясно с резултатите от обучението и наличните ползи, свързани с това (Krogh et al., 2015). Освен това, Krogh et al. (2015) обсъжда много предизвикателства, които могат да повлияят на извличането на информация чрез използването на видео, използването на технология може да отвлече вниманието на обучаемия или да наруши извличането на информация, в допълнение към това, технологията може да не повлияе върху фокуса на менторите и учащите.

Това проучване разкри широк спектър от разлики между групите, изследвани в интервюто. Съществуват обаче различни групи, подредени по следния начин: студенти, обучаващи се в бакалавърска степен, учители от различна популация и експертни учители. Имаше разлики в дефинирането, описанието на сценариите, продължителността и структурата на дебрифинга. Това означава, че наличието на такива различия затруднява извеждането на заключения относно ефективността на дефинирането на информация чрез използване на видео за преподаване на учители.

Според проучването Levett-Jones и Lapkin (2014) извличането на информация чрез използване на видео се счита за златен стандарт за това, което идва след приключване на симулационните експерименти, но не всички изследователи подкрепят

ефективността на извличането на информация чрез използването на видео.

В това проучване констатациите подчертават важността на провеждането на допълнителни строги изследвания, за да се изследват различните видове и елементи на дефинирането на данните и техните основни констатации. Що се отнася до фразата: симулацията подобрява работата в екип, подпомагайки развитието на комуникативни умения и представянето на практикуващите работи за намаляване на усърдната учебна среда, която се появява в класната стая, и това помага при оценяването на учениците. Струва си да се отбележи, че подобряването на самочувствието на учениците замества реалните конфликти, които съществуват в училищната среда, и това е по-добре от фронталното обучение.

Ако това се комбинира с образование, за да се създаде реалистична, безопасна и повтаряема учебна среда, това ще улесни ученето и ще намали важността на етичните въпроси чрез многократна употреба, в допълнение към намаляването на усилията, положени от учителя в класната стая, което помага образователна практика, но не се счита за заместител на нея. Но това е по-скъпо от наемането на обучен човек и това е сериозно и важно доказателство за използването на симулация в образованието. Междучелностните отношения са важни в симулационните семинари, за да се допълни способността за извършване на симулации с образователни материали, да се изготвят контролни списъци, за да се оценят различни умения и нагласи, особено при усвояване на сложни умения.

Г - Самоефективност на учителите

Концепцията за самоефективност е изяснена чрез специално приложение за учебни семинари в интервенциите, които се представят всеки път, и чрез изрази, които показват повишена самоефективност по отношение на образованието по съдържание и чрез използването на практики с високо въздействие. Техните изявления изразяваха забележимо изместване от по-общ и абстрактни изрази в началото. Например, един от участниците го

изрази чрез „Внесох положително отношение към преподаването си след симулацията“.

Имаше няколко фрази, указващи как да се преподава следващия път, чрез „Ще намаля процеса на изграждане на взаимоотношения в началото и ще се съсредоточа върху изграждането на взаимоотношения чрез урочните дейности“; „Ще дам на учениците повече време да се упражняват, използвайки думите и дефинициите ". Един от участниците преди и след сесията изрази следното: „, Подобрявам се, като имам добра база и възможности за уроци и дейности; и разбирам, че не е задължително да е перфектно. Уверявам се, че използвам хора и ресурси, които са достъпни чрез моята програма ”.

20 от 30 участници изразиха интегрирането на симулацията в семинара, което допринесе за повишаване на самоефективността по отношение на образователно-педагогическите умения на учителите. В тази връзка един от участниците изрази: „Мисля, че нашите преподавателски умения могат да бъдат изпитани в симулация". Друг участник пише, че семинарът се отнася пряко до педагогическите проблеми в класната стая, но симулациите наистина предлагат непряко прозрение в тази област: „Симулациите включват педагогически умения, а симулацията може да отразява работните ситуации“.

В това отношение повечето участници изразиха, че симулационният семинар е допринесъл за повишаване на самоефективността на учителите по отношение на образователните и педагогическите умения. Петима от тях споменаха естеството на работата си с ученици, начина, по който управляваха класната стая, и пригодността на учениците за техните роли. Един от участниците изрази това: ” *когато гледах симулации на учител, който дава обратна връзка на ученик или се занимава с проблем с негов колега, това ме накара да се замисля как бих го направил и да подчертая важността на симулацията, особено в педагогиката. Мисля, че педагогиката е най-важното съдържание във всяко училище и всичко, което правим, трябва да служи на педагогиката* ”.

Имаше обаче един участник, който изрази педагогиката: “Симулациите подчертаха значението на това да бъдеш педагог и

да насърчаваш иновативната педагогика”. Един участник добави за естеството на баланса между образователните постижения и човешките отношения от: *“От една страна, емпатията и чувствителността са важни; от друга страна, трябва да постигнем нашите цели и задачи в полза на училището”*.

По отношение на концепцията за самоефективност във взаимоотношенията, 15 от 30 участници изразиха, че симулационният семинар допринася за повишаване на самоефективността на учителите, тъй като симулацията е свързана с тази област. От друга страна, има много участници, които споделят, че симулациите се отнасят пряко до взаимоотношенията в училище, тъй като допълнителните практики на човешки ресурси и лично поведение са повлияли на повишаването на самоефективността на учителите, като правят заключения от един случай на друг. Един от тях каза: ” *Справяне с разговори и създаване на връзки и взаимоотношения вътре в екипа. И така, уменията, които съм придобил чрез симулациите, могат да ми помогнат в развитието на по-положителни, ефективни отношения ... Помогна ми, защото се научих как да взема правилното решение под натиск, без да нарушавам правата на другите”*.

25 от 30 участници признаха, че симулационния уръкшоп е подобрил самоефективността на учителите по отношение на техните взаимоотношения и тези взаимоотношения са започнали естествено, тъй като симулациите са създадени като лични взаимодействия. Във връзка с това някои от участниците споменаха какво общо има с практикуването на житейска ситуация: *“Симулациите ми позволиха да усъвършенствам поведението си, първоначалните си реакции, естествените си инстинкти и да се науча кога да спра и как да действам различно”*.

Някои участници обаче споменаха какво е свързано с различни реакции: *“Можехме да видим различни типове хора и стилове, което ни позволи да научим за връзките”*. Други споделя, че: ” *Симулациите предлагаха разнообразни начини за общуване с хората ”*.

От друга страна, някои от участниците споменаха какво е свързано с разбирането на важността от опознаването на човека,

който стои пред нас: *“Включването на симулации подчерта факта, че трябва да знам миналото и да разбера човека, който стои пред мен, за да мога да го разбера и да се променя”*.

Един от участниците изрази значението на формирането на човешки взаимоотношения в учителската професия, тъй като работи като учител чрез следното: *“Беше ясно, че учителят трябва да знае как да се справя с човешките отношения, за да успее в своята мисия”*.

Има някои участници, които забелязват, че симулациите са им помогнали да разберат важноста на постигането на баланс между сила и ограничаване или между взаимоотношения и задачи чрез следното: *“Наред с емпатията и чувствителността, аз също се научих да поставям изисквания и да казвам нещата по правилния начин, навреме, вместо да ги оставям нерешени”*. Освен това един участник посочи: *„Различните ситуации подчертаха различните възможности за приближаване, достъп и подпомагане на служителите, за поддържане на съпричастност заедно с властта, с различен баланс между тях в зависимост от ситуацията. Някои участници спорят във връзка с това, като казват: „Това подчерта факта, че мога да бъда мил, като същевременно се придържам към изискванията си и изисквам повече от моя професионализъм”*.

Някои участници споменават, че са събрали знания за различни видове управление, с проблеми и дългосрочни планове, както и за работа в екип. Участник каза: *„Симулациите ми позволиха да наблюдавам учители в различни ситуации, различни видове конфликти и различни реакции към дадена ситуация, в зависимост от проблема, дилемата и конкретния човек”*. Друг участник заяви, че: *„Симулациите ми помогнаха да мисля и да планирам в дългосрочен план”*. Някои участници добавиха нещо, свързано с възможността за саморефлексия и идентифициране на слабости и силни страни чрез следното: *„Участието в симулацията ме накара да призная своите слабости заедно с моите силни страни и да се опитам да подобря реакциите си”*. Също така някои участници съобщават: *„Когато участвах в симулацията, можех да се видя по-добре, да видя начина, по който избирам да говоря с хората”*.

Всички участници в симуационните семинари установиха, че тези семинари се считат за полезни по отношение на самоефективността на общественото образование и в тази връзка е възможно да се разделят обясненията на участниците по три основни оси: опит, перспектива и саморефлексия.

Опитът е признат източник на самоефективност и това е, което един участник описва като допринасящ фактор. Справянето с различни житейски ситуации при наличието на безопасна среда за изпитание и грешките се оценяват от много участници и в този контекст беше казано следното: „Преживяването винаги е полезно“. „Симулира различни ситуации от живота на учителя като цяло“. „Симулациите ме накараха да почувствам, че се занимавам с проблема и да помисля как наистина бих могъл да го реша и не на теория, а на практика“.

Много участници пишат за своя опит със симулацията, като казват, че това им позволява да разберат различни гледни точки и им помага да мислят за различни реакции. В този контекст един от участниците изрази, че: „Използването на симулация ме накара да гледам по различен начин на ситуации, които срещам в училище. Също така бих могъл да разгледам ситуацияите от няколко различни начина“. Освен това един от участниците заяви, че: „Симулациите ми позволиха по-широка перспектива на преподавателския аспект“.

Участници споделиха, че симулацията допринася за улесняване на процеса на саморефлексия, като се опитват симулации или наблюдават другите, участниците са били в състояние да мислят за своето инстинктивно поведение и неговата ефективност, те са мислили за начини, които биха подобрили тяхната реакция и поведение. Участници казаха: „Когато гледах ситуации, подобни на тези, които срещам в училище, и различни начини за тяхното разрешаване, можех да мисля за реакциите си в тези ситуации и да се чудя дали бих могъл да се справя с тази ситуация“. Друг каза: „Симулациите ни позволиха да разберем по-добре нашите силни и слаби страни и да се подобрим“.

Авторът на техния уъркшоп беше помолен да ги научи за самоефективността и през това време те идентифицираха изрази, които се отнасят до увеличаване на самоефективността на

учителите към преподаването и за практики, които повишават самоефективността. Във връзка с това изявленията на участниците по този въпрос показват забележима промяна от по-абстрактни и обобщени изрази в началото, като „Внесох положително отношение към моето учение“, към изявления, които бяха по-конкретни: „Ще намаля процес на изграждане на взаимоотношения в началото и ще се съсредоточа върху изграждането на взаимоотношения чрез урочните дейности“. Учител по специално образование разказа, че: „Подобрявам се, като имам добра база и възможности за уроци и дейности; разбирам, че не е задължително да е перфектно. Уверявам се, че използвам хора и ресурси, които са на разположение чрез моята програма, и аз осъзнайте, че е добре да практикувате“.

Дискусия

Спектърът в симулационните центрове е ограничен само от липса на въображение. Симулационните семинари позволяват творческо използване на средата, което е подходящо за местата и ситуациите, в които работят учителите, средата в класната стая може да се използва за конфликти и други въпроси, свързани с учителската професия; От учителската стая, стаите за обучение и конфликтите, които възникват с родителите, и проблемите, които съществуват в училището, така че колегите да влизат в конфликт или да губят разбиране при използването на учебната програма. Що се отнася до образователната среда, средата, в която се представят симулации на модели, дава възможност за практика, основана на индивидуални и групови интерактивни умения и съществуващите взаимодействия и оценки на различни учители, техните съответни възрасти и опит.

В това проучване беше показано, че учителите са се увеличили в ефективността си след участие в симулационен семинар. Що се отнася до предишните проучвания, повишаването на самоефективността е свързано с повишаване на представянето на учителите. По отношение на изследването - то работи като първа стъпка в изясняването на механизма, чрез който симулацията може да увеличи ефективността на представянето на учителите като цяло. Симулацията осигурява реалистична среда за целенасочено

упражняване на уменията, за получаване на коментари, а учебната среда може да осигури способността да се упражняват трудни умения и да се получава полезна обратна връзка и преглед на изпълнението, което помага за по-нататъшно подобряване на компетентностите.

Струва си да се отбележи, че базираното на симулация обучение чрез използване на видео е полезно в образователната област за учащите и учителите, тъй като подобрява ефективността на доставчиците на услуги, конфликтите и резултатите на учениците (Chacko, 2017). Симулативното обучение се счита за алтернатива в реалния контекст в образователни ситуации, тъй като е приемлив метод за преподаване и обучение на специалисти по конфликти за технически и нетехнически умения преди работа с реални ситуации (Motola et al, 2013).

Базираното на симулация обучение се извършва в контролирана среда, преди реалните ситуации да бъдат изложени в училище, особено когато се работи за подобряване на обратната връзка и качеството на преподаване по начин, който предотвратява грешки или ограничава тяхната поява. Това намалява конфликтите и помага за развиването на компетентни професионалисти в комуникационните умения (Jones, Passos-Neto & Braguiroli, 2015).

Трябва да се отбележи, че стратегията за преподаване и обучение, базирана на използването на симулационния метод, е интегрирана в обучението на университетски и дипломирани учители (Lawson, 2018). Във връзка с това трябва да се отбележи, че учителите се обучават как да използват базирани на симулация стратегии за преподаване и обучение, за да обучават студенти или да обучават стажанти чрез използването на програми за развитие на факултета (Paí, 2018). В случай че всички тези факти бъдат взети под внимание, симулационния уръкшоп се използва за обучение на преподаватели относно важността на използването на симулация в образованието. В края на всеки сценарий се вземат коментари от участниците по отношение на възприятията на семинара за обучение, така че възприятията на професионалните учители да са свързани с простота при изпълнението (Ahmed, 2016). Ограниченията на изследването са проведени в една институция,

което означава, че резултатите не могат да бъдат обобщени. Изследването направи оценки по отношение на реакциите и възприятията на участниците, които не зависят от дългосрочното въздействие.

Проучването служи за да даде представа за възприятията на участниците за тяхното използване на видео и сценарий в семинара. Имаше повече от 1500 участници, които представиха своите възприятия. Забелязва се, че е имало подобрене в тези възприятия. Проучването Weller et al (2012) обаче дава обяснение относно учебния опит с реален случай на натрупване на опит в преподаването, тъй като симулацията предоставя подходящи възможности за практика, като същевременно намалява шансовете за грешка. Въпреки това, семинарите гарантират наличието на висока степен на увереност и компетентност сред учениците, преди да бъдат изложени на занятията, в допълнение към това, симулационните семинари изискват интеграция в учебните програми и осигуряват подходяща среда и обучителите обясняват това ясно.

Проучването на Cheng et al (2016) добавя, че използването на симулация като важен образователен инструмент изисква среда, която симулира аспект на образованието, за да се подобри работата на свързаните професионалисти и процесите на преподаване и реалните резултати от преподаването. Изследователите обаче посочиха, че симулацията предоставя подходящи възможности за ученици / учители да се обучават в безопасна учебна среда, без да бъдат изложени на конфликтите, които биха могли да бъдат избегнати.

Освен това проучването на AlHarbi` (2016) показва, че видеоклиповете създават безопасна и безрискова среда за начинаещи професионалисти с цел придобиване на знания, умения и образователни нагласи. Също така симулацията представлява образователна стратегия, насочена към подобряване на капацитета на учителите (Sollid, 2016). Необходимостта от включване на най-новите практики, основани на доказателства, с цел обучение на начинаещи професионалисти се споменава във видеоклиповете на симулационните семинари. Освен това симулационните семинари

предоставят възможности за кандидати по отношение на практиката на редки, конфликтни и обикновени случаи.

Средните резултати показват, че възприятията на участниците са поразителни, непосредствените коментари са важни при симулациите, актьорите и съществуващите сценарии трябва да бъдат подготвени преди симулацията. В тази връзка, Jones et al. (2015) заявява, че симулацията осигурява безопасна и контролирана среда както за преподаване, така и за оценка на технически и нетехнически умения като комуникативни умения, умения за работа в екип и лидерски умения.

Освен това симулациите предлагат възможности на кандидатите да упражняват редки конфликти, които помагат за смекчаване на етичните дилеми. Това обяснява Weller et al (2010), че симулацията внушава висока степен на доверие сред учениците преди обучение по реални случаи, което изисква ефективно използване на симулационни оценки. Според Ryall et al. Те демонстрират това чрез систематичния си преглед на симулационни оценки в професионалното образование, но Brydges et al заключават, че базирани на симулация инструменти вероятно ще заменят базираните на работа оценки на избрани комуникативни умения.

Обратната връзка е от решаващо значение за ефективното обучение, така че коментарите, основани на използването на симулационния метод, се считат за полезни при ефективното обучение на симулация и имат пряко въздействие върху обучението. Така че това да се ръководи според учебните нужди на индивида или екипа, а резултатите от коментарите бяха от следните твърдения: целта на семинара беше изпълнена, сесията беше много интересна, сесията беше полезна за мен за бъдещи работни места, сценарият беше от значение за моя предмет, това, което научих, ще бъде полезно за учебни практики, ресурсните лица / научни ръководители бяха полезни и ефективни, те отговориха на всички мои въпроси, бяха професионални и учтиви, и семинарът беше представен ясно и слайдовете на Power Point бяха добри.

Участниците признаха успеха на семинара, като отбелязаха, че е стимулиращ и прекрасен. Те добавиха, че образователните сценарии са подходящи методи на преподаване, а експертите и

мениджърите са били адекватно подготвени за постигането на успех. Няма как да не отбележим, че позициите бяха разделени на две основни части, а именно: чувството на трудност при разбирането на сценариите и липсата на увереност при предоставянето на инструменти за оценка на уменията и нагласите. За участниците не беше леко да разберат сценария, а също така и времето, с което разполагаха не беше достатъчно, за да бъдат изцяло усвоени новите техники, идеи и комуникативни умения. Въпреки краткото време, участниците потвърдиха, че цялата процедура е била полезна за тях. Това потвърждава, че симулацията е фиксирана стратегия за образователни инструменти и се използва широко в образователната сфера. Семинарът, все пак, успя да намали тревожността на професионалистите чрез развиване и актуализиране на техните знания, умения и нагласи, в допълнение към развитието на комуникативните умения. Ефективността на обучаващите се повиши, което доказва още един път, че симулацията е правилния метод за обучение. Симулационният семинар промени възприятията на преподавателите от участниците, като беше установено, че тези семинари работят за повишаване на ефективността, свързана с подобряване на знанията и разбирането на самата симулацията.

Резултатите получени след обработка на данните потвърдиха преминаването на учителя през образователния процес става на четири етапа. Първи етап: наблюдение и разбиране на себе си и групата, а именно това да наблюдаваш и изслушваш със съчувствие всеки, който говори и приемане на различни гледни точки. Втори етап: анализиране на случая, като се взимат под внимание чувствата на всички. Поднасянето на сценарии пред групата създава силна емоционална експресия, която прави последващия разговор интензивен и по този начин човек се учи колко е важно да уважава чувствата на тези около теб. Трети етап: бяха предложени алтернативни поведенчески методи, даващи възможност за решаване на проблема предложен в сценария, като по този начин се постига основната цел на симулацията - развитието на дивергентно мислене. Четвърти етап: наличието на двустепенна рефлексия доказва, че съществува рефлексия върху действията по време на

мисленето и заключенията.

Участниците в симулационния уръкшоп получаваха обратна връзка веднага с помощта ученици и учители. За да се оцени потенциалният принос на съществуването на такива семинари, бяха обсъдени основните точки по този въпрос и това показва високата оценка за приноса на семинара. Развиват се умения като даване и получаване на обратна връзка, повишаване на симпатията на учителите към учениците - отвореност и изслушване на чуждите предложения и дори разминаващо се мислене, което без съмнение е основен стълб на уменията на учителите през двадесет и първи век (Eguchi, 2016 ; Yeh, & Huang, 2011).

Семинарът за симулация работи за осигуряване на ангажиращо преживяване (като ролеви игри, видео и разследване), както и за осигуряване на ефективно учебно преживяване (въз основа на етичния кодекс) в реалистичен контекст и без никакъв съпътстващ натиск. В контекста на живота различните дейности, които включват използването на симулационния метод, позволяват тестването на различни стратегии за решаване на етични проблеми, води до по-добро разбиране на реалния свят, така че сътрудничеството е ключът, върху който обучаваните трябва да работят, за да получат по-добро решение и възможности. Що се отнася до настоящите резултати, етичните дилеми, пред които са изправени обучаващите се - бъдещи учители - по някакъв начин не са уникални. Въпреки това има много аспекти, които се разбират по-добре, когато се изследват в образователна среда. Често етичните дилеми се коренят в благоприятния климат, белязан от наличието на положителни взаимоотношения.

Заключения и препоръки

Сред образователните процеси симулациите са широко приети в областта на здравеопазването и медицинското образование. Примерите, споменати в обучението на учители, често са първоначални изследователски модели, но се използват в експериментални условия. Въпреки че ролевите игри са достъпни за много специфични ситуации на обучение, семинарите за симулация

изглеждат широко разпространени. В това проучване симулациите могат да служат като инструменти за оценка, тъй като могат да предоставят подходящи възможности за практикуване на специфични умения и лично поведение, в допълнение към подпомагането на развитието на тенденции в подкрепа на ефективно преподаване. Възможно е да има специфични инструменти за увеличаване на работния опит, базирани на практика, обратна връзка, размисъл. Начинът е от полза за участниците в симулационния семинар и обучаемите, а също така, това се отразява на тяхната мотивация за работа (Rudolph et al, 2007).

Освен това симулациите се явяват като инструменти, използвани при оценяването с цел получаване на окончателна правоспособност и наемане на учители (Kaufman and Ireland, 2015), както и като полезни инструменти в практиката за професионално развитие. Въпреки че тази тема е извън обхвата на тази статия, тя допълва използването от нас дискусии. Освен това технологичният напредък осигурява повече реализъм, разпределен достъп и приложения, намиращи се на мобилни устройства (e.g., Gibson, 2013).

Използването на симулационни семинари ще доведе до значително повишаване на образованието на учителите, така че симулацията на преподаване да бъде подкрепена от съвременни и по-сложни технологични средства, както и най-лесните за изпълнение и най-използваните.

Резултатите от изследването, изследващо ефективността на симулационните семинари и самоефективността на опитни учители, бяха докладвани в допълнение към доказването на ефективността в образователния контекст. Повишаването на знанията за убежденията на учителите относно самоефективността може да разшири разбирането на учените за тази конструкция, заедно с това да помогне на учителите, администраторите и другите практикуващи да подобрят усещането на учителите за самоефективност.

За ползите от използването на симулация в образованието това включва по-голяма мотивация за учителя и за по-добри

резултати на учениците, свързани с убежденията на учителя за повишаване на самоефективността. Особено след като симулацията пресъздава някои реалистични аспекти, които могат да бъдат мощни учебни преживявания. В по-голямата си част възстановяването на реализма е нещо добро. Имаше двама учители, които изпитваха емоционални реакции поради наличието на силните емоции, лични и групови рефлексии, предизвикани от симулацията. Някои учители се чувстват разочаровани, когато открият, че не са толкова отворени, колкото мислят. В тази връзка един учител написа следното: „Въпреки че се считам за човек с отворено мислене, бях шокиран от това колко дълбоко са вкоренени нашите културни норми“. От друга страна, възможно е някои учители да изпитват разочарование, особено когато осъзнаят, че разликата между културите може да бъде непреодолима и по всякакъв начин инструкторите трябва да бъдат подготвени да помагат на учителите в справянето с осъзнаването и емоциите, които ще възникнат. Особено тъй като симулациите са мощни образователни упражнения, те могат да бъдат използвани от учители като създатели на межкултурно съзнание.

Освен това е възможно бъдещите преподаватели да мислят в своите лични области или да се съсредоточат върху ключови проблеми, които възникват по време на техния полеви и училищен опит. Задължително е да се положат усилия за насърчаване на бъдещите и новите учители да открият прилики между симулациите и техния образователен опит, а също така е важно участниците да се ангажират по време на дебрифинга да разгледат как културните практики и ценности се считат за неразделна част всеки семестър. Инструкторите трябва да направят достатъчно планиране и подготовка, за да реализират успешно симулацията, тяхната роля по време на процеса трябва да бъде професионална, но не и "ръководство от страни" или "мъдрец на сцената". Инструкторите трябва да са напълно подготвени да се откажат от част от контрола, който имат в класната стая, така че чувствителността и културното разбиране да се развиват постепенно. В крайна сметка учителите трябва да направят някои когнитивни и емоционални скокове сами. Ние сме просто пътеводната светлина по пътя.

По отношение на литературата, свързана със симулациите, стои въпросът за свързването на общите научени уроци и опитът, който се провежда при използване на симулационен метод до етапа на извличане на данни (e.g. Fanning & Gaba 2007; Wickers 2010). Резултатите от настоящото проучване показват, че етапът на извличане на информация в симулацията се счита за съвместно постижение, тъй като се запазва през целия период на семинара и чрез насочване на участниците към процедурите, които се провеждат във видеото и след това. Освен това резултатите от проучването потвърждават важността на инструкциите в сценария, за да се улесни развитието на професионални знания и умения, което означава, че използването на симулационни техники в образованието показва ясен потенциал за обучение на умения и развитие на професионални знания.

Въпреки това, работата на учителя при организирането и улесняването на учебните дейности преди видеото и след него се счита за важна за постигане на целите на обучението и това потвърждава значението на редовното професионално ориентиране и обратна връзка в обучението въз основа на използването на симулационен метод.

Резултатите от изследването се фокусират върху важността на използването на образователни инструменти в симулационни семинари и други технологии за извличане на информация. Тези технологии предоставят необходимите възможности за наблюдение на дейностите на учениците / учителите, като позволяват на учителите да разсеят и наблюдават поведението към желания резултат, а това улеснява обучението.

Изследването на Issenberg et al. (2005) установява, че има демонстрирани функции, които са предложени като ключов компонент на ефективната симулация, които изглеждат работят с идентифицирани допълнителни характеристики. Те са сред настоящите „най-добри практики“ в областта за изследване на обединения ефект, това са: яснота на сценария, повтарящи се практики, разпределена практика, когнитивна интерактивност, множество стратегии за обучение, индивидуализирано обучение,

овладяване, обратна връзка, по-дълго време и комуникативни умения. Следователно, ние едновременно подчертаваме провеждането на повече изследвания с цел да изясним какво работи, за кого и при какви условия. Смята се, че има фундаментална промяна в концепцията и дизайна на новите необходими изследвания.

Има редица изследвания, които се опитват да изяснят как се използва симулацията в образованието, но техният брой е по-малък от проучванията, които се занимават с различни предмети в образованието или в несимулацията. Тези изследвания включват някои симулационни методи, които ще допринесат много за напредъка в областта на образованието. Изследването на Cook (2010) установява, че не всички симулационни проучвания са еднакво полезни. Изследванията, които оценяват образователни методи или проекти без концептуална или теоретична обосновка, имат ограничена обобщаемост, което означава, че тази област се нуждае от изследвания извън границите на прости сравнения поради наличието / отсъствието на основни характеристики (Weinger, 2010).

В крайна сметка е забележимо, че размерите на ефектите от тази симулация все още не са проучени, тъй като симулацията се счита за ново образователно средство, което се случва в нашия живот в наши дни. Предупреждаваме обаче изследователите, че ще трябва да вземем големи проби, за да покажем, че те са достатъчни за идентифициране на статистически значими проучвания за ефикасност и няма да бъдат достатъчни за симулационни изследвания. Това означава, че предварителното изчисляване на размера на извадката и ясната обосновка на образователната важност и използването на доверителни интервали при интерпретиране на резултатите се считат за необходими, заедно с други изследователски методи, които намаляват объркването и улесняват проучванията и подобряват разбирането как да се улеснят преподаването чрез учене, базирано на използването на симулационен метод.

Силата на образователните симулации е представена като подходящи възможности за участие в учебната практика (Dotger et

al, 2015), тъй като преподаването е пълен и сложен контекст и по този начин се развива бързо.

Преподавателите трябва да бъдат подкрепяни във фазата преди процеса с цел да разкрият това, което вече знаят, чрез предоставяне на комуникационни умения. В симулационните семинари могат да се правят сравнения на няколко различни отговора и по този начин се взимат решения относно това какво представлява едно разумно обяснение в допълнение към привличане на вниманието към детайли, които може да липсват.

По отношение на организациите за обучение на учители, те се интересуват от това проучване и по този начин разбирането на предизвикателствата и някои възможности, пред които са изправени учителите, може да им позволи да ги подготвят по-добре за работа в различни класни стаи. Това означава, че учителите трябва да участват в симулацията колкото е възможно повече, независимо дали това е преди семинара или по време на неговото представяне. Симулационният тест дава представа за процеса като цяло, в допълнение към предоставянето на мярка за доверие на научния ръководител. Треньорът трябва да бъде внимателен при четенето на ръководството или представената литература и трябва да проведе тренировка с колегите си доброволци. В допълнение, учителят трябва да проектира и насърчава последващи дейности и теренни наблюдения, които ще подчертаят знанията, научени по време на симулацията.

И накрая, от констатациите на това проучване и за да имаме по-добър симулационен семинар, препоръчваме: 1) Имайте добре дефиниран набор от цели в началото на симулационния семинар. 2) Накарайте целия екип на проекта да участва в началото на семинара. 3) Комуникирайте с участниците през целия семинар на симулацията. 4) Участниците и актьорът разбират подходящия симулационен сценарий. 5) Не се отнасяйте към симулацията така, сякаш това е предимно упражнение за комуникативни умения. 6) В екипа трябва да има хора със знания за симулационна методология. 7) Умно използване на видеото. 8) Анализирате на информационните данни от много симулационни сценарии и

семинари, използвайки отзивите на приятели и инструктор. 9) Създаване на идеи от няколко отзива, а не само от една обратна връзка.

Трябва да се отбележи, че симулацията позволява на човек да оцени ефективността на съществуваща система при наличие на очакван набор от работни условия и в тази връзка е възможно да се сравнят предложените алтернативни проекти на системата или алтернативни оперативни политики за една система, като използва симулационния метод, за да установи кой отговаря на специфични изисквания. Най-доброто при използването на симулационния метод е възможността да се поддържа много по-добър контрол при наличие на експериментални условия, отколкото би било възможно като цяло при експериментиране със същата ситуация. Това означава, че използването на симулационния метод позволява изучаване на конкретен случай в продължение на дълъг период от време.

Имаше обаче липса на конкретен набор от цели в началото на симулационния семинар, неуспехът на целия екип по проекта да участва в началото на семинара и липсата на комуникация с участниците през целия симулационен семинар. Имахме неразбиране на симулационния сценарий, справяйки се със симулацията, сякаш е упражнение за комуникативни умения, липса на хора с познания за методологията на симулацията в екипа, злоупотреба с видео, анализ на данни, информация, взета от симулационните сценарии и семинари, използващи бележките на приятели и учителя.

Възможно е фокусът на бъдещите изследвания да бъде върху симулационните аспекти, свързани с улесняване на обучението, например, Многократна практика, гъвкавост на развитието и целенасочено извличане на информация, които улесняват достъпа до резултатите от изследването? Има ли разлики между резултатите при различните видове симулации?

В крайна сметка, ако симулацията увеличава чувството на учители за самоефективност и има положителен ефект в училищната работа сред участниците, свързани ли са тези концепции с резултатите от изпълнението в симулацията?

Възможно ли е да се сравнят традиционните методи и симулационни методи, за да се тества степента на ефекта от използването на симулационния метод върху образователната област?

IV. Приноси на дисертация

1. Това изследване допринася за запълване на теоретичната празнина, свързана със симулационните семинари и неговата ефективност върху учителите;
2. Конфликтите, причинени в учебния процес и в училищата между учители, родители, приятели, ученици, са интерпретирани чрез използването на видове симулационни работилници. Освен това ефективността на симулацията и ролята за възникване на самоефективност на учителите. Въз основа на това е доказана необходимостта от използването на този нов модел за учители;
3. Въз основа на собствено емпирично проучване, включващо повече от 1560 учители, участвали в симулационния семинар. Идентифицирани са основни ефективни точки в симулационния семинар и са предложени варианти за тяхното използване и подобряване (напр. Обратна връзка, сценарий, актьори, видео);
4. Необходимостта и полезността на практическата приложимост и логическата последователност на симулационния модел бяха проверени и апробирани, доказана е възможността за използването му в образованието;
5. В това проучване беше доказано, че чрез използването на симулационен метод е възможно да се поддържа много по-добър контрол при наличието на експериментални условия, отколкото би било възможно като цяло при експериментирание със същата ситуация.

V. Публикации свързани с дисертацията

Baloum, Y. (2019). The Influence of Simulation Workshops in Education on Teachers, fifth Balkan scientific conference science – education- art in the 21 st century ISSN1313-5236. [Http://www.usb-blagoevgrad.swu.bg](http://www.usb-blagoevgrad.swu.bg). 14-16\6\2019.

Baloum, Y. (2019). Using simulation in your acceptance to the learning in the college. 4\4\2019. Electronic version: <https://www.dyellin.ac.il/library/event2019>

Baloum, Y. (2018). The Influence of Simulation Workshops in Education on the Self-Efficacy of Teachers. Program for the International Organization of Social Sciences and Behavioral Research, Summer 2018 July 30-31, 19-21 Marriott Boston Peabody Boston, MA. page 10:
<file:///D:/UserData/Downloads/IOSSBR%20Boston%20Program%20w%20index%20&%20%20JSSR%20Vol%20I%202017.pdf>

Baloum, Y. (2017). The effectiveness of simulation workshops on self - efficacy of teachers. Jurnal Mada-Research. <http://www.mada-research.org/>, vol. 5, 31, 20\12\2017. Electronic version: <http://mada-research.org/wp-content/uploads/2017/12/%D9%8A%D8%A7%D8%B3%D9%85%D9%8A%D9%86-%D8%A8%D9%84%D8%B9%D9%88%D9%85>

